Sobota, 30 Maja (11 Czerwca) 1870 r.

Sobota, 30 Maja (11 Czerwca) 1870 r.

№ 118. ROK SIÓDMY. № 118.

Prenumerata Miejscowa: bez odnoszenia: Na rok . . . 8 rsr. „ 6 miesięcy 4 „ „ 3 miesiące 2 „ „ 1 miesiąc — 67 k. Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Zamiejscowa: z odsyłką pocztą: Na rok . . 10 rsr. „ 6 miesięcy 5 „ „ 3 miesiące 2 „ 50 k. „ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w **Warszawie**, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich;—w **St.-Petersburgu** w księgarni M. Wolfa w Gościnnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w **Moskwie**, w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuznieckim moście. — **Za ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.—**Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— **Artykuły i ogłoszenia** *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.* — **Listy** przyjmują się tylko *frankowane.*

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

PRENUMERATA
NA
DZIENNIK WARSZAWSKI

Dziennik Warszawski w III-m kwartale r. b. wychodzić będzie, według tego samego programu, w takich samych warunkach i w tym samym jak w II-m kwartale, formacie.

Prenumerata miejscowa pozostaje taż sama, a mianowicie:

w Warszawie bez rozsyłki:

na rok	**rs. 8**	—
„ **6 miesięcy** .	„ **4**	—
„ **3 miesiące** .	„ **2**	—
„ **1 miesiąc** .	„	— **k. 67**

Za przesyłkę do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

Prenumerata zamiejscowa przyjmuje się **jedynie w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich**, na ulicy Miodowej Nr. 487, roczna, półroczna, kwartalna i miesięczna:

Cena prenumeraty zamiejscowej:

na rok;	na pół roku;	na 3 miesiące;	na miesiąc.
10rs.[1]	**5rs.**[2]	**rs.2k.50**[3]	**k. 84**[4]

PP. prenumeratorowie zamiejscowi, pragnący zaprenumerować **Dziennik**, raczą przysyłać pieniądze, za termin żądany, wprost do Dyrekcji **franco**, z wyraźnem wypisaniem adresu. Numera **Dziennika Warszawskiego** będą wysłane w **banderolach z adresem prenumeratora**.

Ostrzegamy pp. prenumeratorów zamiejscowych, iż powinni **o ile można najwcześniej** dopełnić **przesyłki** pieniędzy, jeżeli pragną nie doznać przerwy w otrzymaniu **Dziennika**.

[1]) W tej cyfrze za ekspedycję 40 za przesyłkę pocztą 1 rsr. 60 kop.
[2]) W tej cyfrze za ekspedycję 20 za przesyłkę pocztą 80 kop.
[3]) W tej liczbie za ekspedycję 10 za przesyłkę pocztą 40 kop.
[4]) W tej cyfrze za ekspedycję $3^1/_2$ za przesyłkę pocztą $13^1/_2$ kop.

SPIS RZECZY.

Ustawa warszawskiego towarzystwa ubezpieczenia od ognia (Najwyżej zatwierdzona 1 maja 1870 r.)

Część I. Ogólne postanowienia.

Rozdział I. *Cel, prawa i obowiązki towarzystwa.*

§ 1. Dla ubezpieczenia od ognia wszelkiego rodzaju ruchomego i nieruchomego majątku i towarów, zakłada się w Warszawie towarzystwo na akcjach, pod nazwą: "Warszawskie towarzystwo ubezpieczenia od ognia." Założycielami są: książę Sergjusz Koczubej, assesor kolegjalny Teodor Pauli, dziedziczny obywatel poczesny J. Wargunin, bankierzy: Leopold Kronenberg, J. G. Bloch, Juljusz Wertheim, G. Ginzburg, Wsiewołod Istomin, Jakób Natanson i księgarz Maurycy Wolf.

§ 2. Towarzystwo ma prawo, na objętych niniejszą ustawą zasadach, przyjmować do ubezpieczenia od ognia wszelkiego rodzaju majątki, a mianowicie: domy, fabyki, zakłady, meble, naczynia domowe, rzeczy galanteryjne, bieliznę i t. d., maszyny wszelkiego rodzaju, towary: w domach, sklepach, składach, na statkach i oddzielnie złożone. *Uwaga.* Co do ubezpieczenia od ognia nieruchomości w Królestwie Polskiem, towarzystwo kieruje się obowiązującemi tam postanowieniami rządowemi.

§ 3. Wymienione w poprzedzającym § działania towarzystwa, rozciągają się na całe Cesarstwo.

§ 4. We wszystkich wypadkach wymagających upoważnienia wyższej władzy, towarzystwu dozwala się udawać się do ministra spraw wewnętrznych bezpośrednio, lub za pośrednictwem zwierzchności gubernjalnej.

§ 5. Towarzystwo znosi się z rządowemi władzami i osobami, prowadzi korespondencje na prostym

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

RUPERT GODWIN

CZYLI

TAJEMNICE BANKIERA.

(Dalszy ciąg; Patrz Nr. 92—117).

— Pewny jestem że panna Teodozja wiele jednak zawdzięcza swojej nauczycielce.

A potem, głosem cichym, jeszcze dodał zwracając się do Wioletty:

— Błagam panią! racz nam także zaśpiewać cokolwiek!

Pani Trevor zmarszczyła brwi, lecz nie mogła sprzeciwiać się jawnym życzeniom baroneta, który był osobą uprzywilejowaną w jej domu — tem bardziej iż ten zwracając się ku niej rzekł:

— Może pani będzie łaskawa uprosić pannę Westford ażeby raczyła wypełnić moją, zbyt może natarczywą prośbę.

Wdowa, chcąc nie chcąc, musiała przyjąć rolę pośredniczki i z dobrze udaną słodyczą w głosie poprosiła Wiolettę ażeby uczyniła zadość gorącym prośbom baroneta.

Biedna dziewica miała za nadto proste uczucia i prawe serce, ażeby mogła przeniknąć ile zawiści i gniewu miotało sercem pani Trevor, i skoro tylko poproszono ją o to, chętnie śpiewać zaczęła:

Zaśpiewała jedną z najsłodszych melodją i najrzewniejszych uczuciem i poezją ballad Tomasza Moora: *„Oft in the stilly night”* — i znowu oczy wszystkich słuchaczy zapłynęły łzami.

Lecz i oczy śpiewaczki także nie pozostały suche—przypomniała sobie albowiem ile razy śpiewała też samą balladę ojcu, który ją bardzo lubił...

Sir Harol Ivry dojrzał łzę w ciemno szafirowych oczach Wioletty, spostrzegł, że ona tylko wielką siłą moralną wstrzymuje się by nie wybuchnąć wzruszeniem i pochyliwszy się ku niej, dziękując za pieśń skończoną, dodał:

— Obawiam się tylko, czy ta ballada nie przywiodła pani na pamięć jakichś dawnych wspomnień, bolesnych może?...

— W istocie, odpowiedziała Wioletta — gdyż pieśń ta przypomniała mi drogiego ojca, którego utraciłam i wspomnienie szczęśliwego mieszkania, które musieliśmy opuścić po jego zgonie.

— Więc to po ojcu nosisz pani te ciężką żałobę? Oh! przebacz mi pani te niedyskretne może pytania, ale wszystko co dotycze pani obchodzi mnie nader silnie!

Wioleta podniosła głowę i spojrzała na baroneta z godnem prawdziwej niewinności zdumieniem. Nie miała ona odrobiny próżności i dla tego nie mogła w żaden sposób domyślić się, dla czego sir Harold tak silnie się nią interesuje.

— Tak panie—odpowiedziała po chwili,— żałobę tę noszę po ojcu, po najlepszym z ojców, który przez całe życie myślał tylko o zapewnieniu szczęścia swoim dzieciom. a przecież!

Rozmowa przerwała się w tem miejscu, albowiem Anastazja gotowała się znów do śpiewu, do którego rozumie się, Wioletta akompanjować jej musiała.

W pół godziny potem, gdy tłum gości zaczął przerzedzać się już nieco, Wioletta otrzymała pozwolenie odejścia. Było to już około drugiej godziny po północy, ponieważ skromne wieczorki pani Trevor nie zaczynały się jednak przed jedenastą i dla tego Wioletta miała już wielką ochotę pójść do domu, gdzie na nią z pewnością aż dotąd oczekiwała niespokojna i troskliwa matka.

Wioletta zauważyła coś osobliwszego w sposobie z jakim pani Trevor życzyła jej dobrej nocy, lecz zbyt utrudzoną się czuła ażeby się zastanawiać nad czemśkolwiek mogła.

Wyszła spokojnie z salonu, ażeby wziąść z przedpokoju kapelusz i okrycie, które tam zostawiła pod opieką jednej z sług domowych.

Wszyscy goście zgromadzeni na balu pani Trevor, mieli swoje lub najęte powozy, tylko nieszczęśliwa Wioletta zmuszoną była ukryć swoją skromną toaletę wieczorną pod płaszczykiem, gdyż musiała iść pieszo przez całą drogę do domu.

Zaledwie jednak zdążyła okryć się i włożyć kapelusz, gdy na schodach dały się słyszeć lekkie stąpania a w chwilę potem sir Harold Ivry zatrzymał się przed nią i rzekł pełnym uszanowania głosem:

— Spodziewam się, że pani raczy pozwolić mi

papierze, wedłng ogólnie przyjętego porządku. Co do wydawanych aktów, dokumentów, kwitów, akcij, polis, świadectw i t. d., towarzystwo kieruje się ustanowionymi w tym przedmiocie dla podobnych towarzystw przepisami i postanowieniami.

§ 6. Co do opłaty powinności gildyjnych i innych opłat, towarzystwo, jego kantory i ajenci podlegają wszystkim przepisom dla towarzystw ubezpieczenia w Cesarstwie, tak obecnie istniejącym, jako i tym, jakie będą postanowione w przyszłości.

§ 7. Podatek do skarbu od ubezpieczenia od ognia, wnosi towarzystwo na mocy Najwyżej zatwierdzonego 12 grudnia 1866 r. zdania rady państwa.

§ 8. Wniesienie podatku zaznacza zarząd na samych polisach. O sumach tych zarząd zdaje sprawozdanie właściwym władzom rządowym, według ustanowionego porządku, i przedstawia takowe po skończeniu roku, w ciągu którego zostały zebrane, gdzie należy.

§ 9. Przy ubezpieczeniu majątków zastawionych w kredytowych zakładach, lub przedstawionych na kaucję w umowach osób prywatnych ze skarbem, towarzystwo postępuje na zasadzie przepisów już wydanych, lub które będą wydane w tym przedmiocie.

§ 10. Po porozumieniu z innemi towarzystwami ubezpieczeń, warszawskie towarzystwo przyjmuje na siebie uzupełniające ubezpieczenie majątków.

§ 11. Towarzystwo ma prawo ubezpieczać powtórnie majątki w drugich towarzystwach ubezpieczeń.

§ 12. Towarzystwo odpowiada wszystkiemi swemi zasobami, do zupełnego ich wyczerpania, za wykonanie swych zobowiązań.

§ 13. We wszystkich swych działaniach, towarzystwo kieruje się prawami i postanowieniami obecnie obowiązującemi, albo mającemi być wydanemi, również jak i przepisami niniejszej ustawy.

Rozdział II. *Kapitał towarzystwa.* § 14. Zakładowy kapitał towarzystwa oznacza się na dwa miljony rsr., za pomocą wypuszczenia ośmiu tysięcy akcij po 250 rsr. każda.

§ 15. Po zatwierdzeniu przez rząd ustawy towarzystwa i ogłoszeniu jej drogą ustanowioną, założyciele otwierają w ciągu miesiąca zapisy na akcje przez ogłoszenie w *Gońcu Urzędowym*, jak również w stołecznych i miejscowych dziennikach.

§ 16. Do rozebrania akcij przeznacza się termin sześciomiesięczny, ale zapisy ustają, skoro wszystkie akcje będą rozebrane.

§ 17. Wpływające przy zapisach na akcje sumy, wnoszą założyciele do jednego z miejscowych zakładów kredytowych, z zachowaniem przytem zawartych w art. 2,166-ym T. X, cz. I Zb. praw cyw. wyd. 1857 r. przepisów, a kapitał zakładowy ma być zamieniony albo na papiery rządowe, albo na prywatne, ale przez rząd poręczone.

§ 18. Akcje mogą być nabywane, z wniesieniem na nie przy zapisie 50%, to jest po 125 rs. na każdą akcję, z otrzymania których wydają się kwity na mocy art. 2,163-go T. X, cz 1 Zb. praw cyw. wydania 1857 r. Uzupełniające wypłaty wnoszą się na mocy art. 2,161-go tegoż tomu, według uchwały ogólnego zgromadzenia akcjonarjuszów, kiedy w skutku wydania jakiej części zebranej sumy na wynagrodzenie strat z operacji ubezpieczeń, będzie potrzeba uzupełnić tę sumę. Wysokość tych wpłat nie powinna jednak przewyższać 25 rsr. na każdą akcję jednorazowo. Z tego dopuszcza się wyjątek w tym razie, jeżeli dla udzielenia wynagrodzenia za straty od pożaru, będzie potrzebna większa suma; natenczas wysokość wpłaty oznacza się stosownie do potrzeby. Kapitał 1,000,000 rsr. zebrany przez wpłaty po 50% na akcję, powinien znajdować się w gotowości do rozporządzenia zarządu towarzystwa; w razie zaś zmniejszenia tej sumy w skutek poniesionych strat, zarząd towarzystwa bezzwłocznie i nie czekając na ogólne zebranie, wymaga od akcjonarjuszów nowej wpłaty dla uzupełnienia kapitału w gotowiźnie, do określonej wysokości 1,000,000 rs.

§ 19. O żądaniu uzupełniających wpłat, zarząd ogłasza na trzy miesiące przed terminem wypłaty w *Gońcu Urzędowym*, jak również w stołecznych i miejscowych dziennikach i według swego uznania, w czasopismach zagranicznych i innomiastowych.

§ 20. Jeżeli akcjonarjusz nie zrobi wymaganej uzupełniającej wpłaty w terminie oznaczonym, to zarząd towarzystwa ogłasza w dziennikach numera nieopłaconych akcij, z wyznaczeniem 14-o dniowego dodatkowego terminu, wciągu którego od zalegającego akcjonarjusza pobiera się na korzyść towarzystwa kara według stopy 6% za czas zaległy. Po upływie tego terminu, zarząd ma prawo przystąpić do sprzedaży tych numerów, a następnie kwity wydane na imię zaległego akcjonarjusza, ogłaszają się za nieważne, a nowym nabywcom wydają się nowe kwity lub akcje za temiż numerami. Uzyskane ze sprzedaży sumy, po otrąceniu wydatków i kary, obracają się na pokrycie długu zaległego akcjonarjusza z uzupełniającej wpłaty, reszta zaś, jeżeli pozostanie, zwraca się wspomnionemu akcjonarjuszowi.

§ 21. Na akcje mogą zapisywać się tak ruscy poddani, jak i cudzoziemcy, bez ograniczenia liczby akcij, jaka może być wzięta przez jedną osobę.

§ 22. Założyciele mają prawo na mocy artykułu 2,165-go T. X cz. I Zb. praw. cyw. wyd. 1857 r. oddzielić dla siebie nie więcej jak jednę piątą część ogólnej liczby akcij, lecz nie inaczej jednak jak z wniesieniem postanowionej za akcje wpłaty, na jednakowych z innemi akcjonarjuszami warunkach.

§ 23. Akcje wydają się imiennie i powinny być podpisane przez niemniej jak trzech dyrektorów zarządu. Do akcij dołącza się arkusz kuponów, dla otrzymywania dywidendy w ciągu 10 lat i talon; po upływie każdych 10 lat, wydaje się za przedstawieniem talonu nowy arkusz kuponów na takiż sam termin. Na kuponach oznacza się numer akcji, do której kupon należy i lata w porządku po sobie idącym. *Uwaga.* Forma akcij będzie oznaczona przez zarząd towarzystwa.

§ 24. Akcje lub kwity mogą przechodzić od jednego właściciela do drugiego; ale o każdem przejściu powinien być, zawiadomiony zarząd, który to przejście zaznacza u siebie w księgach i na samej akcji lub kwicie, albo wydaje nową akcję lub kwit pod tym samym numerem.

§ 25. W razie zgubienia akcji lub kwitu, zarząd towarzystwa, po otrzymaniu o tem zawiadomienia, ogłasza na koszt zawiadamiającego o zgubieniu, w *Gońcu Urzędowym* i dziennikach tak stołecznych, jak i tej gubernji, w której nastąpiła zguba, z oznaczeniem numeru akcji lub kwitu i oznajmieniem, że zgubione akcje lub kwity, będą uważały się za nieważne, jeżeli nie znajdą się w ciągu roku od ostatniego ogłoszenia. Po upływie tego terminu zarząd udziela właścicielowi nową akcję lub kwit z dawnym numerem i zaznaczeniem, że wydana została w zamian zagubionej. Zawiadomienia o zgubieniu kuponów nie przyjmują się i wypłata dywidendy dokonywa się okazicielowi kuponu. Przy zgubieniu talonów towarzystwo kieruje się istniejącemi dla papierów rządowych przepisami.

§ 26. Od akcjonarjuszów w żadnym razie nie mogą być żądane wpłaty przewyższające nominalną wartość akcij na jakie się zapisali, i akcjonarjusze nie podlegają żadnej osobistej odpowiedzialności. *Uwaga.* Toż samo rozciąga się i na założycieli, którzy oprócz obowiązków włożonych na nich przez § 19, nie podlegają żadnej innej odpowiedzialności osobistej. *(d. c. n.)*

Order.—Najjaśniejszy Pan, na najpoddanniejsze przełożenie ministra skarbu, na dniu 13 (25) maja r. b., w Ems, Najmiłościwiej udzielić raczył Fryderykowi - Gustawowi *Gauss*, służącemu w królewsko-pruskiem ministerstwie skarbu, order św. Anny klasy 3-ej. (*Goniec Urzęd.*)

Nadzorca 1-go Okręgu Warszawskiego Zarządu Akcyzą niniejszym podaje do wiadomości, życzących uzyskać patenta na wyrób i sprzedaż trunków z dniem 1 (13) Lipca r. b. jak w mieście Warszawie, tak i w powiatach Warszawskim, Radymińskim, Nowomińskim i Górokalwaryjskim, że dla uzyskania decyzji na wspomnione patenta od dnia niniejszego ogłoszenia, winni udawać się do osób następujących: 1) Handlujący trunkami w mieście Warszawie i w powiatach Warszawskim i Radymińskim, do Nadzorcy 1-go Okręgu Warszawskiego Zarządu Akcyzą (w Warszawie przy ulicy Rymarskiej w domu Ministerjum Finansów), od godziny 9-ej do 12-ej z rana i od 5-ej do 7-ej po południu, wyjąwszy niedziel i dni galowych. 2) Handlujący trunkami w mieście Mińsku i w innych miastach powiatu Mińskiego, również we wszystkich wsiach tegoż powiatu do Pomocników Nadzorcy 1-go Okręgu w mieście Mińsku, i 3) Handlujący w mieście Góra-Kalwarja i w innych miastach, oraz wsiach tego powiatu, do Pomocnika Nadzorcy 1-go Okręgu w m. Góra-Kalwarja. Zgłaszający się po uzyskanie decyzji na patent obowiązany jest, według byłego już porządku, przedstawić dowody pomienione tak w ustawie o dochodzie z Akcyzy jak i w ustawie handlowej, również w następnych rozporządzeniach o nie zostawaniu pod sądem i dozorem policji, tak osób życzących zajmować się sprzedażą trunków jak i zamieszkałych przy nich członków rodziny. Obok tego zawiadamia się, że osoby, które nie wezmą nowych patentów, a z dniem 1 (13) Lipca r. b. przekonane o sprzedaż trunków, będą pociągnięte do odpowiedzialności jako za sprzedaż bez patentu, stosownie do art. 19 przepisów o karach za przekroczenia postanowień o dochodzie od trunków.

Magistrat miasta Warszawy. — Podaje do wiadomości powszechnej, że majster mularski Jakób Kurtz pod Nr. 1437

---

przeświadczyć się, iż bezpiecznie powrócisz do domu z tego wieczoru. Czy raczysz być tak uprzejmą panno Westfrod?

Dowiedziałem się, że przybyłaś tu pani sama i z prawdziwą przyjemnością i szlachetną dumą, przyszedłem prosić panią o zaszczyt towarzyszenia ci do domu.

Wioletta zarumieniła się... albowiem za szczęśliwszych czasów, niedawno jeszcze, przyzwyczajoną była do tego, że ją odprowadzano grzecznie do powozu z każdego balu na którym się znajdowała.

Teraz, z początku, ogarnęło ją jakieś mimowolne uczucie wstydu, wstydu fałszywego, jeżeli chcecie—lecz zwyciężyła się natychmiast i odpowiedziała śmiało, z pewną dumą nawet:

— Jesteś pan istotnie nader łaskawym, sir Haroldzie, lecz ja powracam do domu pieszo i pewna jestem, że brat oczekuje tu na mnie w pobliżu, ażeby mię odprowadzić do domu.

— Brat pani! zawołał baronet, nie mogąc ukryć bolesnego uczucia zawodu. W istocie pani, przyznaję że będę musiał ustąpić pierwszeństwa temu, który ma do niego niezaprzeczone prawo—lecz pozwolisz mi pani przynajmniej odprowadzić cię aż do brata...

To mówiąc, podawał Wiolecie ramię, która też przyjęła je z uprzejmością.

Lecz sir Harold niedługo cieszył się tak słodką dla siebie usługą, albowiem Ljonel oczekiwał na siostrę zaraz na końcu trotuaru, przed willą pani Trevor i niefortunny baronet, rad nie rad, musiał mu zdać swoją chwilową nad Wioletą opiekę.

Słyszeliśmy nieraz mówiących o miłości doznanej od pierwszego spojrzenia i zdaje się że sir Harold Iwry stał się ofiarą takiej właśnie miłości!

Wioletta zaprezentowała bratu młodego baroneta i przez czas niejakiś szli wszystko troje razem, a sir Harold silił się okazać przyjemnym bratu pięknej nauczycielki.

A była to prześliczna noc letnia—miesiąc przyświecał jasno na niebie bez chmurki, tak że nawet Londyn zazwyczaj tak posępny, zdawał się wyglądać romantycznie w takiem srebrzystem oświetleniu.

Lecz Wioletta uczuła nagle żywą boleść w sercu—spojrzawszy bowiem na ubogie i wyszarzane ubranie brata, porównała je mimowoli z świetnym i bogatym strojem młodego miljonera.

Wprawdzie Ljonel zachował zawsze postawę i ułożenie człowieka światowego, lecz nie mniej przeto, ubóstwo i niedola wycisnęły już na nim swoje straszliwe piętno.

Zdawało się, że ta przechadzka przy świetle księżyca, była niesłychanie przyjemną sir Haroldowi, albowiem towarzyszył on ciągle dwojgu młodym i doszedł z nimi aż do mostu Waterloo, gdzie nakoniec zdecydował się pożegnać ich, acz z widoczną niechęcią, ażeby ich nie śledzić aż w ubogą zapewne dzielnicę miasta, którą zamieszkiwali.

Zresztą baronet wiedział już teraz że Wioletta i Ljonel byli dawniej w świetnem położeniu towarzyskiem i że upadli zeń tem boleśniej, iż muszą pokrywać pozorami dumy okropną może nędzę...

Sir Harold, jak mógł najdłużej żegnał się z Wiolettą—jakby rozstanie się z nią sprawiało mu boleść wielką.

— Nigdy, rzekł żywo, nie zapomnę ślicznego śpiewu pani—dźwięczny on dotąd jeszcze w mych uszach i mam nadzieję, że jeszcze niebawem usłyszę go znowu.

Jednakże romansowy baronet musiał już raz wreszcie pożegnać się ostatecznie, tembardziej że Ljonel nie okazywał zbyt serdecznego usposobienia do przyjęcia okazywanej mu uprzejmości.

Biedny Ljonel! ubóstwo uczyniło go dumnym, i dla tego z pewną wyniosłością traktował młodego miljonera, aby ten czasem nie pomyślał że ubogi brat pięknej siostry narzuca się mu z przyjaźnią.

Rozdział XII.

Pomimo tak spóźnionego powrotu z wieczoru, Wioletta pamiętała dobrze że jutro o zwykłej godzinie, powinna się znajdować w willi pani Trevor dla dania lekcji jej córkom. Tak więc, o godzinie 8-ej z rana już była w drodze, zjadłszy pierwej skromne w domu śniadanie, gdyż u pani Trevor nie poczęstowano jej nigdy, nawet kroplą wody, z powodu skąpstwa jakiem oddychała istotnie, wspaniała i samochwalcza Annabella.

Dziewiąta była gdy stanęła w przedsionku pałacyku, zkąd już zamierzała wejść na schody prowa-

zamieszkały, ma sobie dozwoloną praktykę w mieście tutejszem.

W rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do Policji Wykonawczej zamieszczono: Strażnikowi cyrkułu Sobornego, Przybyłowiczowi i stróżowi domu Nr. 471*B*, którzy spostrzegłszy w tym domu psa wściekłego, natychmiast go zabili, udzielam tytułem nagrody za ich energiczne znalezienie się, po rs. 1 każdemu.

Warszawa,
dnia 30 Maja (11 Czerwca).

Stanowisko gabinetu Olliviera, pomimo otrzymanego na zeszłosobotniem posiedzeniu ciała prawodawczego zwycięztwa, ciągle jest jednakowo niepewne. Prawica, która głosowała za gabinetem, z zastrzeżeniem równającem się odmówieniu mu zaufania, jeszcze gorzej usposobiona jest dla gabinetu niż lewica i dąży wyraźnie do obalenia go, w nadziei, że zajmie jego miejsce, jeżeli nie zaraz, to nieco później. Lewica ostatecznie podzieliła się na dwa odcienia: lewicy radykalnej, liczącej 19 członków pod przewodnictwem p. Gambetta, i lewicy konstytucyjnej, liczącej 17 członków pod przewodnictwem p. Picarda. Lewy środek całkiem się rozprzągł, a prawy środek, chociaż może liczebnie się powiększył, stracił moralnie powagę, przez odmówienie mu ze strony gabinetu upoważnienia do utworzenia związku politycznego z komitetu centralnego propagandy na korzyść uchwały ludowej z 1870 r. Najsilniejszy żywioł w obecnym ustroju parlamentarnego stanowi dotąd gabinet i nie mógłby on większego figla spłatać swym przeciwnikom, jak usuwając się, bo nikt nie byłby zdolny do objęcia po nim steru państwa.

Zaprzeczenie *Patrie* doniesieniu *Augsb. Allg. Ztng.*, o nocie francuzkiej w kwestji rzymskiej, było tylko formalne, dotyczyło bowiem jedynie mniemanych gróźb uznania konkordatu za nieobowiązujący, oddzielenia kościoła od państwa i odwołania wojsk francuzkich z państwa kościelnego. Jak się okazuje z doniesień z Paryża, p. Ollivier przesłał w istocie depeszę do p. Banneville w której ubolewając, że usiłowania dla zapobieżenia trudnościom pozostały bezskuteczne, uznaje spór za ukończony i zaleca ambasadorowi aby już nie czynił żadnych kroków do rządu papiezkiego. Książę Grammont po objęciu wydziału spraw zagranicznych, przesłał p. Banneville instrukcje zgodne z instrukcjami udzielonemi przez p. Ollivier.

Włoski minister spraw zagranicznych, p. Visconti-Venosta, przy rozprawach nad budżetem swego wydziału w parlamencie, udzielił objaśnienie co do stanowiska gabinetu florenckiego względem soboru. Zapewnił on, że gabinet od samego początku zachowywał względem soboru bierne, wyczekujące stanowisko, nie brał udziału w radach udzielanych przez inne mocarstwa katolickie rządowi rzymskiemu, w przekonaniu, iż przedstawienia z jego strony nie miałyby żadnego wpływu; p. Venosta dodał, iż gabinet florencki nie miał żadnej wiadomości o zamiarze odwołania wojsk francuzkich z państwa kościelnego i sądzi, że francuzka polityka w tym względzie nie uległa żadnej zmianie.—Przy tej sposobności p. Venosta udzielił objaśnienia o sprawie maratońskiej, oswiadczając, iż Włochy w porozumieniu z Anglją, domagają się surowego ukarania winnych i wspólników, oraz ścisłego śledztwa co do postępowania władz w tej sprawie. Z tego się okazuje, że pogłoski o zapowiadanych krokach Anglji były przesadzone.

Szczęśliwiej od maratońskich, wyszli angielscy jeńcy gibraltarscy; bandyci otrzymawszy okup, wypuścili ich na wolność, a następnie zostali zaskoczeni przez żandarmów hiszpańskich pod Sewillą, którzy położywszy trupem 3 bandytów, zabrali im zrabowane poprzednio przez nich pieniądze. Tymczasem pod Gibraltarem znów o mało 2 angielskich oficerów nie zostało wziętych do niewoli przez bandytów.—Kortezy hiszpańskie przyjęły w drugiem głosowaniu poprawkę p. Arias, dotyczącą wyboru króla. Godnem jest uwagi, iż na jednem z ostatnich posiedzeń kortezów, jeden z deputowanych jawnie przemawiał za kandydaturą księcia Alfonsa, syna królowej Izabelli, a chociaż powstano przeciw niemu dowodząc, iż zalecanie tej kandydatury znamionuje niechęć do konstytucji i rewolucji wrześniowej, i że kortezy nigdy nie przyjmą tej kandydatury, to wszelako sam fakt wspomnienia jej publicznie, świadczy iż zaczyna ona zyskiwać stronników.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Florencja, *10 czerwca (29 maja)*. W skutku zerwania stosunków urzędowych Saldanhy z posłem włoskim Coldoni, ten ostatni został odwołany na urlop. Dopóki rząd portugalski nie udzieli objaśnień, stosunkom z poselstwem portugalskiem we Florencji, odjęty będzie charakter urzędowy.

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Carskie Sioło, 26 maja (7 czerwca).* Ich Cesarskie Wysokoście Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu i Wielka Księżna Cesarzewiczówna raczyli przyjechać pomyślnie do Carskiego Sioła dziś, o godzinie 9 1/2 z rana. *(Goniec Urzęd.)*

* *Kijów, 25 maja (6 czerwca).* Dziś, po odprawieniu nabożeństwa przez metropolitę Arsenjusza, otwarta została droga żelazna kijowsko - bałcka. *(Wecz. Gaz.)*

* *Kijów, 26 maja (7 czerwca.)* Droga żelazna bałcka otwartą zostanie jutro. Pociąg pocztowy wyruszy z Kijowa o godzinie 11 1/2 zrana i przybędzie na stację Burzuły następnego dnia zrana, o godzinie 6 min. 27. Ze stacji Burzuły pociąg wyruszy o godzinie 2 min. 7 w nocy i przybędzie do Kijowa o godzinie 9 min. 5 wieczorem. Czas obliczony został podług zegara moskiewskiego. *(Goniec Urzęd.)*

* *Moskwa, 26 maja (7 czerwca).* W dniu trzechsetletniego jubileuszu wojska dońskiego, posłano z Moskwy do Nowoczerkaska telegramy z powinszowaniami od gminy miejskiej, oraz obraz Matki Boskiej iwerskiej od władzy djecezjalnej. *(Wecz. Gaz.)*

---

* *Paryż, 8 czerwca (27 maja).* Zamierzone zmiany w ciele dyplomatycznem zostały odroczone do czasu usunięcia trudności napotykanych w znalezieniu następcy dla barona Mercier de Lostende, dotychczasowego posła w Madrycie.— W przedmiocie juryzdykcji egipskiej, Ollivier podpisał traktat zgodny w zupełności z opinją komisji mianowanej przez poprzednie ministerstwo. *(Wolffs T. B.)*

* *Paryż, 8 czerwca (27 maja).* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, na interpelację Raspail'a w przedmiocie kar wymierzonych żołnierzom strazburgskim, minister wojny odpowiedział: Kary te wymierzone zostały za odbycie zgromadzeń wzbronionych, nie zaś za głosowanie z 8-go maja. Chodzi o utrzymanie karności w armji.—Ferry zganił postępowanie z uczniami szkoły farmaceutycznej, odczytał rozkaz dzienny pułkownika 61-go pułku i postawił żądanie, ażeby pułkownik ten został za to zganiony. Minister wojny oświadczył na to, że nie udzieli wcale nagany pułkownikowi. Uczniowie szkoły farmaceutycznej zostali ukarani za zredagowanie proklamacji zachęcającej do powstania. — Gambetta zażądał również, ażeby pułkownikowi udzielona została nagana. Minister wojny odpowiedział ponownie, że nie udzieli takiej nagany, i jeżeli kto zasługuje na takową, to bierze on ją na siebie. Po tem oświadczeniu izba przyjęła prosty porządek dzienny. *(Tamże).*

* *Paryż, 8 czerwca (27 maja).* Dziennik *Français* zapewnia, że książę de Grammont, po objęciu przez niego zarządu ministerstwa spraw zagranicznych, udzielił margrabiemu de Banneville instrukcje zgo-

---

dzące do pokoju przeznaczonego na lekcje, gdy lokaj zatrzymał ją, mówiąc z tą zimną efronterją, jaką umieją okazać dobrze płatni lokaje guwernantkom wynagradzanym licho:

— Pani życzy sobie pomówić z panną w swoim buduarze—a że interes ma ważny, przeto raczysz się panna udać tam bez najmniejszej zwłoki.

Zdziwiło nieco Wiolettę ta ważna rozmowa — tem bardziej iż o ile wiedziała, pani Trevor nie wstawała przed 9 zrana a wstawszy nawet, nie wychodziła z swego pokoju, pijąc tam czekoladę i czytając modne dzienniki, dopóki nie nadeszła godzina toalety i wizyt porannych.

Wioletta piękna i świeża, jak poranek wiosenny, stanęła na progu buduaru pani Trevor, gdzie w tej chwili świetna wdowa, z natury łakoma, raczyła się przy suto zastawionym stole, wybierając sobie najdelikatniejsze cząstki pasztetu ze zwierzyny, pozostałego z wczorajszej balowej kolacji.

Ulubiona jej córka Anastazja siedziała po drugiej stronie stołu z twarzą zasępioną i złym widocznie humorem.

Spostrzegła ona wczoraj wrażenie sprawione przez Wiolettę na młodym baronecie i doznawała w tej chwili uczucia nienawiści dla biednej nauczycielki swojej.

Wioletta od jednego rzutu oka spostrzegła że w usposobieniu dla niej matki i córki zaszła jakaś ważna zmiana, lecz ponieważ sumienie nic jej nie wyrzucało przeto śmiało wytrzymała utkwione w nią spojrzenia.

— Panno Westford! Zawołała pani Trevor usiłując nadać sobie wielki ton modnej damy i magnatki. Gdy pierwszy raz stanęłaś panna w progach tego domu, znalazłaś się w obecności kobiety z natury ufnej jak dziecko. Zobaczyłam pannę i podobałaś mi się. Jesteś piękną a ja, istota nadzwyczaj wrażliwa potrzebuję widoku piękności jak pierś potrzebuje powietrza. Życzyłaś sobie panna aby cię przyjąć na obowiązek nauczycielki i powierzyłam ci ufnie moje najdroższe skarby, moje dzieci! I teraz, gdy spoczywałam spokojnie ufna w twoją prawość i w twoje nieskażone obyczaje — dowiaduje się nagle że ogrzewałam przy mem łonie żmiję!

Wioletta zadrżała i okropnie zbladła. Aż dotąd nigdy jeszcze córka kapitana Westforda nie usłyszała wyrazu zniewagi.

— Pani! zawołała z dumą, która stanowiła dziwną sprzeczność ze zwykłą słodyczą jej charakteru —zapewne się pani mylisz mówiąc do mnie w podobnym tonie?

— Bardzobym sobie tego życzyła, odpowiedziała pani Trevor z miną uroczystą — chciałabym gorąco ażeby rzucono na pannę potwarz jedynie, z której oczyszczona łatwo, odzyskałabyć moje zaufanie i życzliwość.

— I w czemże to okazałam się niegodną tej ufności? objaśnij mnie pani — rzekła Wioletta, zawsze tym samym wyniosłym lecz spokojnym tonem.

— Oh! panno Westford — zawołała wdowa podnoszą chusteczkę do oczu — przyznaję że to jest bardzo smutna i bardzo bolesna sprawa. Gdyż nie przeciw tobie samej, mam czynić zarzuty — jakkolwiek bądź, panna także winną jesteś żeś ukrywała prawdę przedemną.

— Ja ukrywałam coś przed panią! zawołała Wioletta. I jakąż to prawdę ukrywałam tak, jeżeli łaska?

— Weszłaś pani do mojego domu okryta fałszywemi pozorami, albowiem ukryłaś przedemną przeszłość twojej nieszczęśliwej matki.

— To rzekłszy, pani Trevor udawała że upada pod ciężarem wzruszenia.

— Przeszłość mojej matki! Krzyknęła blada z oburzenia Wioletta. I cóż mogłam powiedzieć o niej nad to że była i jest zawsze najlepszą i najszlachetniejszą z matek, i że ją kocham z całego wdzięcznego serca!

— Nieszczęśliwa córko! Więc twierdzisz iż nie znanem ci jest prowadzenie się twej matki jeszcze przed zaślubieniem swojego ojca?

— Pani! I cóż mogę wiedzieć o przeszłości mej matki? Racz powiedzieć, kto się ośmiela kazić jej imię, chociażby cieniem podejrzenia? *(d. c. n.)*

dne w zupełności z temi, które dane były przez p. Ollivier'a. (*Tamże*).

* *Paryż, 8 czerwca (27 maja)*. Jenerał Mellinet obrany został na nowo wielkim mistrzem wolnomularstwa francuzkiego. Uzyskał on 173 głosów, podczas gdy drugi kandydat, p. Carnot, miał ich tylko 113. (*Tamże*).

* *Paryż, 8 czerwca (27 maja)*. Niektóre pisma wieczorne zapewniają, że rada ministrów roztrząsała dziś projekt prawa wyborczego, nad którym zastanawiać się będzie także jutro. (*Tamże*.)

* *Paryż, 8 czerwca (27 maja)*. Mylną jest zupełnie wiadomość, jakoby pomiędzy p. Ollivier'em i księciem Grammont powstać miały trudności co do traktatów Francji z Hiszpanją i co do jurisdykcji w Egipcie.— Na posiedzeniu ciała prawodawczego, p. Picard złożył w imieniu wierzycieli meksykańskich petycję protestującą przeciwko podziałowi wynagrodzenia dokonanemu przez komisję. P. Steenacker zapytał ministra rolnictwa, czyby pastwiska rządowe nie mogły być otwarte dla bydła osób prywatnych. (*Cor. H. B.*)

* *Florencja, 8 czerwca (27 maja)*. Na dzisiejszem posiedzeniu senatu toczyły się rozprawy nad budżetem. Przy rozprawach nad budżetem ministerstwa spraw zagranicznych, p. Visconti Venosta, zarządzający tem ministerstwem, złożył następujące oświadczenie: Polityka Włoch względem soboru oparta jest na poszanowaniu dla wolności kościoła, z zastrzeżeniem praw państwa. Włochy nie brały udziału w przełożeniach wystosowanych do stolicy apostolskiej przez niektóre rządy, albowiem z powodu natury stosunków istniejących pomiędzy Włochami i Rzymem, można wnosić, że rady ze strony Włoch nie zdołałyby zapewnić radom innych mocarstw lepszego przyjęcia. W przedmiocie okupacji francuzkiej, Włochy nie otrzymały wcale komunikacji ze strony rządu francuzkiego; sądzi on przeto, że polityka francuzka nie zmieniła się w niczem w tym względzie, Włochy nie będą żądać żadnych nowych komunikacji, albowiem zdaje się, że polityka wyczekiwania i ogledności zalecana jest przez okoliczności. W przedmiocie sprawy maratońskiej, rząd włoski porozumiał się z Anglją. Włochy dopominają się o ukaranie winnych i spólwinnych, oraz o wyprowadzenie śledztwa co do postawy władz w tej sprawie.—Po tej mowie, senat przyjął budżet ministerstwa spraw zagranicznych. (*Wolff's T. B.*)

* *Florencja, 8 czerwca (27 maja)*. Potwierdza się wiadomość o rozproszeniu bandy w Lukka; zabrała ona broń studentów liceum, która nie była strzeżona. Ludność jest wszędzie bardzo nieprzychylną dla sprawców rozruchów. Wiadomości z prowincji południowych są bardzo zadawalniające. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Medjolan, 7 czerwca (26 maja)*. Prezes sądu poprawczego otrzymał list grożący mu śmiercią. Warunki bezpieczeństwa publicznego w prowincji Ravenny nie są zadawalniające. (*Tamże*).

* *Rzym, 7 czerwca (26 maja.)* Potwierdza się, że Ollivier wystosował pierwszych dni maja depeszę do ambasadora francuzkiego w Rzymie, margr. de Banneville, lecz osnowa tej depeszy nie zgadza się z jej treścią, podaną przez gazety niemieckie. Depesza ta nie pozostaje w żadnym punkcie w sprzeczności z przekonaniami wyrażonemi przez hr. Daru. Ubolewa ona, że usiłowania zrobione dla usunięcia trudności, nie miały lepszego rezultatu. Stwierdza ona dalej, że kwestja sporna musi być uważana obecnie jako zamknięta i że ambasador francuzki nie ma czynić odtąd żadnego w tej sprawie kroku do rządu papiezkiego. Nota Ollivier'a nie mówi nic ani o odłączeniu kościoła od państwa, ani też o zamiarze odwołania wojsk francuzkich. Po otrzymaniu tej noty, margr. de Banneville ma zaniechać wszelkich dalszych kroków względem stolicy apostolskiej, lecz ma wynurzyć biskupom francuzkim sympatje jakie budzą ich usiłowania skierowane do bronienia idei, które odpowiadają przekonaniom rządu francuzkiego. (*Wolff's T. B.*)

* *Madryt, 7 czerwca (26 maja)*. Gazeta rządowa ogłosić ma w tym tygodniu ogólną amnestję dla skazanych republikanów. — Ministerstwo postanowiło udzielić subwencję kompanji hiszpańskiej, która podejmie się żeglugi pomiędzy Barceloną i Manillą. Przysiężenie wkrótce ma nastąpić. — Monarchiści odbędą dziś wieczorem zgromadzenie w sali posiedzeń senatu.—W kortezach toczą się ciągle rozprawy nad prawem dotyczącem wyboru monarchy. Poprawka Rojo-Ariasa, domagająca się dla tego wyboru większości bezwarunkowej wszystkich wybranych deputowanych, których wybór został zatwierdzony, została znowu przyjętą 137 głosami przeciwko 124 po sześciogodzinnych rozprawach. Ministrowie głosowali przeciwko poprawce. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Madryt, 8 czerwca (27 maja)*. Rząd hiszpański przedsięwziął zgodnie z rządem angielskim środki, ażeby Gibraltar, który niegdyś był ogniskiem kontrabandzistów, nie służył nadal za ognisko dla rozbójników. Kontrabandziści, których bezprawne zyski zmniejszyły się bardzo w skutek zmian taryfy i energicznej czujności straży celnej, oddają się teraz rozbójnictwu. (*Tamże*).

* *Madryt, 8 czerwca (27 maja)*. Podług otrzymanych tu wiadomości, starszy także Bonnel (stryj) wypuszczony został na wolność. W pobliżu Gibraltaru ukazali się znowu bandyci, którzy usiłowali wziąść do niewoli dwóch oficerow załogi angielskiej, lecz wdanie się żandarmów hiszpańskich przeszkodziło temu. (*Wolff's T. B.*)

* *Madryt, 8 czerwca (27 maja)*. *Imparcial* zapewnia, że rząd posłał księciu Montpensier jego paszporta do wyjazdu zgranicę. (*Wolff's T. B.*)

* *Madryt, 9 czerwca (28 maja)*. W sferach dobrze poinformowanych zapewniają, że całkiem bezzasadną jest wiadomość, jakoby rząd posłał księciu Montpensier paszport do wyjazdu zagranicę. Książę wyjechał do kąpieli w Trillo (w Nowej Kastylji) i wróci wkrótce do Madrytu.—Żandarmerja napadła niespodzianie w okolicach Sewilli na bandytów, którzy wzięli do niewoli anglików. W utarczce zaszłej przy tej sposobności poległo trzech bandytów i jeden żandarm. Znaczna część pieniędzy zrabowanych znalezioną jeszcze została u bandytów. (*Tamże*).

* *Drezno, 8 czerwca (27 maja)*. *Dresdner Journal* oświadcza, że zmyślona jest wiadomość podana przez niektóre gazety, jakoby król Jan nakłonił deputowanych saskich w parlamencie północno - niemieckim, ażeby przy rozprawach nad kodeksem karnym, głosowali przeciw karze śmierci. (*Tamże*).

* *Ateny, 4 czerwca (23 maja)*. Stracenie rozbójników mieć będzie prawdopodobnie miejsce w przyszłą sobotę. Nie natrafiono wcale na ślady tych rozbójników, którzy ratowali się ucieczką.—Prefekt w Korfu został niespodzianie usunięty od obowiązków. (*Cor. Bür.*)

* *Konstantynopol, 4 czerwca (23 maja)*. Szach perski odbędzie w październiku pielgrzymkę do Kerbelak'u i zabawi ośm dni w Bagdacie, gdzie porobione będą wielkie przygotowania na jego przyjęcie. (*Tamże.*)

* *Konstantynopol, 8 czerwca (27 maja)*. Znaczne sumy na korzyść pogorzelców wyasygnowane już zostały z rozmaitych stolic przez osoby wysoko postawione. Zapewniają, że na ten cel otwarte zostaną podpisy w kilku stolicach. (*Wolff's T. B.*)

* *Smirna, 4 czerwca (23 maja)*. Banda rozbójników, która schroniła się tu z Grecji, znajduje się pod Vurlą. (*Cor. Bür,*)

* *Bukareszt, 8 czerwca (27 maja)*. Przy wyborach na deputowanych w pierwszym okręgu wyborczym, stronnictwo bojarów odniosło zwycięztwo. W Bukareszcie książę Dymitr Ghika został wybrany przeciw kontr-kandydatowi Janowi Bratiano. (*Tamże.*)

* (Biuro informacyjne o nędzy wyjątkowej), (ul. Jasna Nr. 4 nowy) sprawdzonej przez siostry miłosierdzia, poleca miłosierdziu publiczności warszawskiej następujące osoby: Ruchlę Rozenbaum (wdowa, 4-ro drobnych dzieci, chora na oczy) ulica Krochmalna Nr. 12; Sadowską Mar. (nogi w ranach) ul. Chłodna Nr. 13; Mi...... Anton. (mąż po ciężkiej chorobie, 4-ro drobnych dzieci, nędza wielka) ul. Leszno Nr. 732; S. spadły z etatu (żona chora, 4-o drobnych dzieci) ul. Chmielna Nr. 1556; Kalter Franc. (sparaliżowana) ul. Pawia Nr. 42; Łukaszewicz Franc. (lat 70, kaleka) ul. Złota Nr. 21; Małkę Stajecheit (ślepa, chora) ul. Brzozowa Nr. 16; Małkę Culader (konwulsyjna) ul. Brzozowa Nr. 16; Młodecką Walerję (wdowa, 6-o dzieci) ul. Pańska Nr. 29; Molak Marjannę (kaleka ona i córka, mąż słaby) ul. Solec Nr. 11; Troszczyńską Emilję (chora na oczy) ul. Wspólna Nr. 13; Bednarską An. (lat 102, chora) ul. Mokotowska Nr. 16; Ajdlę Zacharewicz (głucha, 2-e dzieci, wdowa, ojciec idjota) ul. Czerniakowska Nr. 34; Przysuszeńskiego And. (lat 72, żona w szpitalu, niezdolna pracować) ul. Żórawia Nr. 19; Zarembę Jana (lat 70, żona lat 84, nędza) ul. Czerniakowska Nr. 43; Lehman Apolonję (konwulsyjna) ul. Czerniakowska Nr. 8.

* (Wiadomości gospodarskie). — Podług wiadomości dostarczonych nam przez gubernatora petrokowskiego, w d. 15 (27) maja r. b., zasiewy zbóż jarych w gubernji petrokowskiej, skutkiem nadzwyczajnego zimna, jakie panowało w miesiącach, w których uskuteczniają się roboty pod zasiewy, dosyć się opóźniły ale mimo to obecnie dobrze się przedstawiają na polach. Zamożniejsi właściciele ziemscy i gospodarze mieli dostateczny zapas ziarna do siewów jarych, a ci którym takowego zabrakło zakupywali je po cenach umiakowanych. Robotników było podostatkiem i po bardzo umiarkowanych cenach. Oziminy ucierpiały w części od długotrwałych mrozów i posuchy, lecz poprawiły się znacznie z nastaniem w czasach ostatnich deszczów. W ogóle obecny stan zasiewów tak jarych jak i ozimych a szczególniej tych ostatnich, w miejscowościach wyżej położonych, jest zadawalniający i rokuje dobre urodzaje. Pogoda ciągle chłodna; deszcze padają dość często od początku maja. W cenach zboża i mąki dotychczas żadnej nie zaszło zmiany, a dowozy są dostateczne. — Zaś podług wiadomości dostarczonych do *Gaz. Wars.* w m. czerwca z okolic m. Warszawy, silne mrozy tegoroczne, a następnie zimna, które z przerwami przetrwały niemal do m. czerwca, bardzo niekorzystnie oddziałały na urodzaje. Nać kartoflana miejscami uschła; grochy zasiane przed Wielkanocą, nie odrosły od ziemi. Pszenica miejscami tylko podniosła się, a jedno żyto krzy się nieźle. Kwiaty na roślinach i krzewach pomarzły.

* **(Kurjerek).** I dziś jak wczoraj, dzień rozpoczął się od przepysznej pogody—czy dotrwa w niej? nikt zaręczyć nie może, chyba kogut, którego piania nie słyszeliśmy dotąd jeszcze!

— Wczorajszy wieczór po dniu gorącym, rozlał dobroczynne ciepło w powietrzu—korzystając z niego publiczność, napełniła wszystkie prawie ogródkowe widowiska. Szczególniej zaś Eldorado wzrało tłumem gości, którzy i talentom trupy francuzkiej i smakowitym produkcjom kuchni i piwnicy miejscowej, oddawali hołd należny. Już to tegoroczna trupa w Eldorado posiada istotnie rozliczne środki zadowolenia i żywego zajęcia widzów, którzy nawet w grożące słotą wieczory, napełniają ogród p. Gozdziejewskiego.

Z polskich teatrzyków, dotąd najlepszem a może i najzasłużeńszem cieszy się powodzeniem ten, który staraniem obecnego dzierżawcy Alhambry, powiększony i wyrestaurowany troskliwie, oddano trupie pana Stobińskiego,. Istotnie trupa ta, dobrze reputowana na prowincji, i tu coraz większą zyskuje sobie wziętość. Gromadząca się licznie do Alhambry publika, codziennie objawia swoje zachwycenie z gry artystów, oklaskami i *bisami* tak głośnemi, jakich nie słyszeliśmy nigdy na wielkich scenach, wielkim dawanych artystom! Jakoś na powietrzu chętniej się klaszcze i łatwiej krzyczy... W każdym razie jednak, trupa p. Stobińskiego zasługuje na powodzenie, jakie jej towarzyszyć zaczyna i jakie, niewątpimy, że bardziej jeszcze wzrośnie. Sam pan Stobiński jest dobrym i zdolnym artystą, a oprócz tego posiada on czysty i zdrowy pogląd na sztukę. Lecz... o personelu tej trupy, później dopiero szczegółowo pomówimy.

— Podobno dyrektorka trupy niemieckiej w Alkazarze, pani Lukatsy, przekonawszy się wreszcie, że tegoroczny jej personel nie zadowalnia publiczności i że przedstawienia nie dają tyle i tak łatwych jak w roku przeszłym zysków, zdecydowała się pojechać do Wiednia i przywieźć ztamtąd kilka nowych osób dla ozdobienia swej trupy.

— Tymczasem, gdy licząc na ciepłe i pogodne wieczory wiosenne, ogródkowe teatrzyki o prym z sobą walczą, na zwykłej scenie tutejszej, bez względu na nieprzyjazną takim zamkniętym widowiskom porę, dają ciągle coraz to nowe sztuki i często nawet pomimo upału sprowadzają dość licznych widzów. Tak np. wczoraj, można powiedzieć, że bardzo znaczna liczba osób przybyła na pierwsze przedstawienie dwuaktowej komedji Oktawjusza Feuillet'a „Miłość i dyplomacja", komedji może cokolwiek ogołoconej z dramatycznego ruchu, lecz za to napisanej z talentem i opatrzonej myślą przewodnią. Po dzisiejszem drugiem z kolei przedstawieniu „Miłości i Dyplomacji", obszernie pomówimy o sztuce i grze artystów, dziś jednak już zanotować możemy, iż z personelu żeńskiego odznaczyły się tam bardzo, panie Bakałowiczowa i Niewiarowska i że p. Rapacki stworzył nowy a raczej świeży zupełnie typ dyplomaty, choć i Tatarkiewicz nie pozwolił się w kąt zagnać! Rozumie się, że podczas drugiego przedstawienia całość komedji wyjdzie lepiej a gra artystów jeszcze żwawiej i swobodniej, niż podczas wczorajszego wieczoru.

— Mówiąc o scenie tutejszej, musimy tu wspomnić o zgonie jednego z jej najzdolniejszych koryfeuszów, który swojemi pełnemi dowcipu utworami, niejednokrotnie ją zasilał. Mówimy tu o ś. p. Stanisławie Bogusławskim, synu sławnego założyciela sceny polskiej, Wojciecha, b. oficerze b. wojsk polskich, następnie zaś artyście dramatycznym i emerycie.

Nieboszczyk Stanisław Bogusławski, napisał kilka komedij, które do dziś dnia jeszcze trwałem cie-

szą się powodzeniem, ilekroć wznowione bywają. Któż nie pamięta ile powodzenia miała „Stara Romantyczka”, „Serdeczna przyjaciołka?” Któż z starszych zapomniał wrzawy jaką sprawiły takie komedje jak „Krewni” lub „Lwy i lwice”, gdzie Żółkowski takie wyborne odtwarzał typy! Ale Bogusławski umiał i głębsze, jakby fredrowskie czasem tworzyć postacie, do takich należą jego wiarusy w „Opiece wojskowej”, gdzie kapitan Letkiewicz, o ile pomnimy, jest wzorowo nakreśloną postacią. Pisał też Bogusławski i powieści, lecz z tych jedyna, istotnie z znakomitym utworzona talentem, zaginęła gdzieś w zeszycie „Tęczy” czy innej publikacji — a miała humorystyczny, jak i treść jej tytuł: „Henryk Agapit Włosek”. Oprócz tych prac dramatycznie belletrycznych, Bogusławski zajmował się i publicystyką — był on lat wiele współpracownikiem „Kurjera Warszawskiego”, a przez czas jakiś nawet jego redaktorem. Kollaborował ongi do „Gazety Teatralnej” i wielu innych poważniejszych pism tutejszych. Słowem, była to zdolność prawdziwa, wrodzona, talent wprost od natury dany.

Jako człowiek, Bogusławski powszechnie był lubiany, a każdy z bliżej znajomych, musiał wysoko cenić ten szczery, otwarty, prawdziwie żołnierski charakter i miłość prawdy, którą nieboszczyk posuwał często aż do zapomnienia znanej zasady, że „prawda w oczy kole.” — Z pozostałych córki i syna, ten ostatni odziedziczył część literackich po ojcu zdolności i niejednokrotnie już złożył w piśmiennictwie naszem dowody prawdziwych zdolności i wykształcenia.

Pogrzeb Stanisława Bogusławskiego, odbędzie się w przyszłą niedzielę po południu — zgromadzi on pewnie liczne tłumy tych, co i szanowali zasługi zacnego starca i kochali go serdecznie jako wiernego przyjaciela.

— Nieutrudzony pracownik na niwie sztuki, Karol Studziński, skomponował obecnie „Modlitwę” do słów p. M. Radziszewskiego.

— Plac teatralny a raczej skwer na nim leżący co dzień bardziej się stroi: przeprowadzona na dole rura z wytryskami, zamieni fontannę tam stojącą na istną kulę szklanną, która stanie się nagle różnokolorową, gdy zapłoną ogniem umieszczone u spodu patery latarnie.

— Dwa zdroje obecnie wyreperowane zostały — jeden pod cytadelą, drugi na stoku ogrodu, za namiestnikowskim pałacem.

— Wczorajszy „Kurjer Warszawski” donosi, że otrzymał wiadomość wczoraj w południe, jakoby robotnicy jednej z fabryk tutejszych urządzili sobie rodzaj „bezrobocia.”

— Okoliczni Warszawie rolnicy, skarżą się na złe urodzaje w tym roku. Najbardziej ich smucą kartofle, których nać powiędła i skruszona, nic dobrego owocowi nie wróży. Wszystko to są skutki ostrej zimy w tym roku.

— W gazecie „Rossijskaja Manufakturnaja Wystawka” znajdujemy wiadomość, że pomiędzy wyrobami rozmaitemi, znajduje się na wystawie chustka z perkalu, na której jest doskonale i wyraźnie zrobiona mapa Rosji Europejskiej, z oznaczeniem nawet dróg żelaznych. Ponieważ chustka taka kosztuje tylko 20 kopiejek, przeto można ją z korzyścią nabyć jako mapę raczej, gdyż map tak dokładnych po tej cenie, nie ma.

— Ach! drogi przyjacielu! zawołał chudy literat spotkawszy rano dostatniego kolegę — napisałem dwie nowe rzeczy i pragnę ci je przeczytać zaraz.

„Cóż to takiego?

„Dramat prozą i poemat wierszem, lecz jeden tylko z tych utworów mam przy sobie.

„Który-ż?

„Poemat.

„O! w takim razie daruj że ci służyć nie mogę — nigdy albowiem na czczo nie używam wierszy... Gdybyś był wziął dramat... to co innego... byłbym...

„Mam go! Mam właśnie w paltocie!

„Byłbym go także nie słuchał o tej porze którą przeznaczam wyłącznie na krytykę... utworów kuchni Stępkowskiego.

— Marja Szyszkowska, 5-letnia córka żołnierza urlopowanego, która nadeptawszy na rozrzucone niewiadomo przez kogo w bramie domu Nr. 2437, zapałki, w skutku zapalenia się na niej od takowych odzieży, uległa poparzeniu, o czem ogłoszone było w *Gazecie Policyjnej* d. 26 maja r. b., w dniu następnym zmarła. W celu wyprowadzenia śledztwa zawiadomiono sąd.

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Zamkowym, w domu pod N. 496, w piwnicy, w której znajdowały się próżne po nafcie naczynia, oraz kosze ze szkłem poobwijane w słomę, z niewiadomej przyczyny wybuchł ogień, który natychmiast przez straż ogniową ugaszonym został, przy małoznaczącem uszkodzeniu sufitu.

— W tymże cyrkule w domu pod Nr. 126, zapaliły się w izbie wióry ciesielskie, lecz ogień przez przechodzącego naówczas Dzbanuszewicza podoficera straży ogniowej, przy pomocy mieszkańców ugaszonym został.

— W tymże cyrkule w domu pod Nr. 195, córka Dreifelda technika drukarni rządowej, 1 1/2 roku życia mająca, spadła z okna 2-go piętra, lecz życiu jej nie zagraża niebezpieczeństwo. Dziecie zostaje na kuracji u rodziców.

— Starozakonny Majer Doński, mieszkaniec gubernji wileńskiej, przybywszy warszawsko-terespolską drogą żelazną na Pragę, nagle zasłabł, a będąc odesłanym do szpitala pragskiego, w takowym w przeciągu 15 minut zmarł. O czem zawiadomiono sąd i ze strony policji zarządzono dochodzenie.

— W cyrkule Pragskim, dostrzeżonym został pies wściekły, który pokąsał drugiego. Pies wściekły natychmiast przez strażnika stójkowego zabitym został. Następnie obydwa te psy przez uprzątaczy zabrane zostały.

* (Pogoda). Dziś rano było pogodnie, ale chłodno: termometr wskazywał tylko 12 stopni ciepła; barometr cokolwiek się podniósł i może dzień przejdzie bez deszczu. — W *środę*, 27 maja (8 czerwca) było: u nas w Warszawie + 13,6°, w St.-Petersburgu + 9,4°, w Moskwie + 11,2°, w Kijowie + 15,2°; w Odesie + 15,2°, w Orenburgu + 16,8°; we *wtorek*, 26 maja (7 czerwca) było: w Sewastopolu + 16°, w Paryżu + 10,4°, w Rzymie + 15,2°, w Civita-Vecchia + 14,4°.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 21 1/2	*dziś* rs. 1 kop. 21 1/2.
Za frank	„ „ — „ 33	„ „ — „ 33.
Za złoty reń.	„ „ — „ 67	„ „ — „ 67.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

---

* (Podróż ministra skarbu). *Mosk. Wied.* podają wiadomość z Petersburga, że minister skarbu, sekretarz stanu Reutern, uda się zagranicę w drugiej połowie czerwca; podczas nieobecności jego, ministerstwem skarbu zarządzać będzie jenerał-adjutant Greig.

* (Akwarjum). *St. Pet. Wied.* donoszą, że 24 maja (5 czerwca), otwarte zostało dla publiczności oddawna oczekiwane akwarjum, urządzone pod gmachem wystawy. Z szybkiego na pierwszy raz obejrzenia tego obszernego akwarjum, okazało się, że jego część dekoracyjna jest bardzo piękna, lecz część zoologiczna nie jest jeszcze gotowa, i jak powiadają, miała być wykończona dopiero na 31 maja (12) czerwca); pomimo to, i w teraźniejszym swym kształcie akwarjum zwiedzane jest przez dość liczną publiczność.

* (Próbki produktów). P. Baranowski, który wydelegowany został przez towarzystwo ruskiej żeglugi i handlu do Indij i Chin, dla urządzenia komunikacji regularnych z temi krajami przez kanał suezki, oraz dla obznajmienia się z przedmiotami handlu przywozowego i wywozowego w tychże krajach, przysłał towarzystwu mnóstwo próbek wywożonych z Indij i z Chin, oraz przywożonych tamże. *Peter. Wied.* donoszą, że zarząd towarzystwa otworzy niebawem u siebie wystawę wszystkich przedmiotów przysłanych przez p. Baranowskiego, i w tym celu układa się katalog szczegółowy takowych. Wystawa ta będzie wielce interesującą pod wielu względami. Przekonano się, że znaczna liczba przedmiotów przywożonych do Azji przez anglików, stoi pod względem zalet daleko niżej od tych, które są u nas produkowane. Wystawa ruskiego towarzystwa żeglugi i handlu, która będzie mogła być oglądana jednocześnie z wystawą wszechrosyjską, da naszym fabrykantom i właścicielom zakładów przemysłowych, znajdującym się obecnie w Petersburgu, możność obeznania się z nowe źródłem odbytu dla produktów ojczystych.

* (Teatr ludowy), który z powodu wystawy buduje się na polu Carycińskiem, został już prawie ukończony, i jak donosi *Peterb. Gazeta*, mają rozpocząć się w nim 1 (13) czerwca przedstawienia, które dawane będą po trzy razy na dzień.

* (Koleje żelazne.) *Odes. Wiest.* donosi, że 19 maja miało się odbyć otwarcie kolei czerniowicko-jaskiej. Budowa cząstki tej kolei między Jasami a Kiszyniewem poruczona będzie kompanji, która nabędzie kolej odeską. Podług doniesienia tejże gazety, kolej z Odesy do stacji Żmerynki (na kolei kijowsko-bałtskiej) z gałęziami na Wołoczysk, Elisawetgrad i Kiszyniew, poruczona będzie kompanji ruskiego towarzystwa żeglugi i handlu, łącznie z kapitalistami pp. Efrusi, Rafałowiczem i in., co prawie jest zdecydowane. Poczem kompanji, która nabędzie kolej z Elisawetgradu do Charkowa, poruczona będzie budowa kolei elisawetgrodzko-nikołajewskiej i elisawetgradzko-chwastowskiej (stacja koło Kijowa). Sprzedaż tej kolei ma nastąpić; w liczbie konkurentów wymieniają barona Unger-Szternberga. Nakoniec gałąź ze stacji Żmerynki do Kijowa poruczona będzie kompanji, która podejmie się budowy kolei kijowsko-brzeskiej. — Na ogólnem zgromadzeniu akcjonarjuszów kolei moskiewsko-razańskiej, odbytem 23 kwietnia, przyjęta została propozycja połączenia miast Jegorjewska i Zarajska kolejami żelaznemi z linją moskiewsko-razańską. Podług anszlagu kierującego koleją razańską inżyniera Ilina, droga z Jegorjewska długości 21 wiorst, kosztować będzie po 13,000 rs. za wiorstę, a droga z Zarajska, długości 28 wiorst, pomimo przeciętej miejscowości i trudności dostępu do Zarajska — 17,000 rs. za wiorstę. Dodawszy do tego 8,000 rs. na wiorstę obliczone na koszta taboru kolei, koszta pierwszej kolei nie przenoszą 21,000 rs., a drugiej 25,000 rs. — Podług doniesienia *Birż. Wied.* udzielone zostało 30 kwietnia obywatelowi poczesnemu i kupcowi petersburgskiemu Pinkusowi Rozenbergowi Najwyższe upoważnienie do zbadania miejscowości pod kolej żelazną od jeziora Słonego, w Krymie, do wsi Kachonki.

* (Transport relsów). *Mosk. Wied.* podają, że wkrótce oczekiwany jest z zagranicy transport 210,000 pudów relsów i 18,000 pudów rekwizytów, dla założenia drugiej pary szyn na kolei razańsko-kozłowskiej.

* (Kaukazkie towarzystwo gospodarstwa wiejskiego). *Goniec Urzęd.* pisze: „Z zamieszczonego w dzienniku *Kaukaz*, sprawozdania o dorocznem zgromadzeniu kaukazkiego towarzystwa gospodarstwa wiejskiego okazuje się pomiędzy innemi, że w celu rozpowszechnienia wiadomości z gospodarstwa wiejskiego, towarzystwo w dalszym ciągu wydawało w języku ruskim „Pamiętniki”, i popularną gazetę w języku gruzińskim pod tytułem *Gutinsdeda* (Oracz); rozdało w roku zeszłym różnym osobom 212 broszur wydanych przez towarzystwo w różnych gałęziach gospodarstwa, udzieliło rad na piśmie na pytania dotyczące gospodarstwa wiejskiego 43, rad ustnych osobom stawiającym się do kancelarji towarzystwa dało 493, rozdało bezpłatnie różnych nasion za blisko 200 rsr.”

* (Towarzystwo misjonarskie). Z Mińska piszą do *Gońca Urzędowego:* Dnia 11 maja, w dniu śś. apostołów słowiańskich Cyryla i Metodego, biskup miński i bobrujski odprawił w cerkwi zostającej pod wezwaniem tych świętych liturgję św. i nabożeństwo dziękczynne, poczem obecni na nabożeństwie zaproszeni zostali przez tegoż biskupa do gmachu klasztoru mińskiego, dla uorganizowania komitetu towarzystwa misjonarskiego, założonego w Mińsku i zostającego pod Najwyższą opieką Najjaśniejszej Cesarzowej. Na pierwszy raz około 60 osób oświadczyło się z życzeniem zapisania się na członków rzeczywistych, przyczem zebrano przeszło 200 rs. Liczba członków i suma składek zwiększą się niewątpliwie, albowiem wiele osób, z powodu zatrudnień lub nieobecności w mieście, nie mogło znajdować się przy organizowaniu komitetu.

* (Świętowanie robotnic). Podług *Birż. Wied.*, w niektórych warsztatach w Petersburgu, gdzie pracują wyłącznie kobiety, te ostatnie zamierzyły kilka dni temu świętować. Warsztaty te należą do krawców mających w Petersburgu renomę. Robotnice oświadczyły, że przestaną pracować, jeżeli zapłata ich nie zostanie podwyższona; oprócz tego domagają się one dwóch dni w tygodniu wolnych od zatrudnień, znajdując, że mało dla nich jednej niedzieli. Właściciele zaś warsztatów pomienionych oświadczyli swoim robotnicom, że jeżeli nie chcą one pracować na warunkach dotychczasowych, to mogą od 1 (13) czerwca opuścić warsztaty.

* (Sprzedaż kopert). Ulepszenie kopert stemplowych posłużyło do znacznego zwiększenia ilości ich sprzedaży. W roku zeszłym, jak donoszą *Mosk. Wied.*, sprzedano tych kopert półtora raza więcej od roku poprzedniego, mianowicie 6,145,836 a w roku poprzednim 4,075,383. Sprzedaż marek pocztowych zwiększyła się w tym czasie tylko o 1/4, w roku zeszłym sprzedano marek 26,233,462, a w roku poprzednim 21,176,766. Szybko także wzrasta dochód od przesyłanych pism perjodycznych: w roku 1867 dochód ten wynosił 125,490 rsr, a w roku 1869—176,215 rsr. Ilość przesłanych egzemplarzy w roku 1867 wynosiła 12,078,275, a w roku zeszłym 20,742,790. W roku bieżącym dochód z pism perjodycznych zapewne nie zmniejszy się; przed wprowadzeniem nowej taksy, większa połowa pism miała różne ustępstwa w opłacie za przesyłkę.

* (Wystawa rękodzielnicza w St. Pe-

tersburgu). Dziennik *Narod. Listy* zamieścił korespondencję z St. Petersburga, opisującą dokładnie tamtejszą wystawę rękodzielniczą. Mówiąc o postępie ruskiego rękodzielnictwa, korespondent powiada: „Postępy te rzeczywiście są pocieszające, ponieważ naprzykład, wnosząc z wystawy w Moskwie w 1865 r., natenczas wyrób szyn, wagonów i innych przynależytości kolei żelaznych był jeszcze w kolebce, a teraz już jest zupełnie inaczej. Na obecnej wystawie widać, że rusko-słowiańskie rękodzielnictwo wzrasta nie corocznie, ale co godzina."

Austrja.

* (Sprawy czeskie. — Ruch wyborczy.) *Wiedeń, 8 czerwca.* Ponieważ ludność Czech reprezentowaną będzie na teraz w swych ciałach parlamentarnych przez swych deputowanych dotychczasowych, przeto nie słychać tam nic o walce wyborczej i o ruchu wyborczym. Nawet w okręgach wyłącznie czeskich, gdzie mają być wybrani w przyszłym miesiącu nowi deputowani w miejsce tych, którzy podpisali znaną deklarację, ewentualność ta pozostawia wyborców całkiem obojętnymi, albowiem zostaną tam wybrani ciż sami deputowani, którzy byli przez długie lata przewódcami stronnictwa narodowego; ponieważ zaś przyjaciele konstytucji nie mają najmniejszych widoków na to, ażeby w okręgach pomienionych wybrany został chociażby jeden z ich stronników, przeto nie przedsiębiorą oni trudu nadaremnego wywołania agitacji wyborczej wśród ludności czeskiej. — Lecz im większa cisza panuje w Czechach, tem większa działalność rozwijana jest w innych krajach koronnych, gdzie wszystkie sfery dają się słyszeć z gorącem życzeniem, ażeby rozwiązane zostały nakoniec liczne kwestje sporne wewnętrzne. Tak zwani przyjaciele konstytucji, to jest większość rozwiązanej rady państwa wraz ze swojemi stronnikami, okazują w swych organach, w swych mowach wyborczych i t. d. wielkie zaufanie. Wiedzą oni dobrze, jak rzadkie są zdolności polityczne w krajach koronnych i umieją korzystać z wyższości, którą system prawa wyborczego schmerlingowskiego zapewnia doktorom rozprawiającym o liberalizmie i którą wyzyskiwali oni dotąd nieraz tak zręcznie; dla tego też powodu, należycie „wyćwiczeni" politycy z poprzedniej rady państwa spoglądają z lekceważeniem na swych spółzawodników, którzy chcą walczyć z nimi o mandat. Jedyne ustępstwo, jakie stronnictwo konstytucyjne uważa za stosowne zrobić, zależy na tem, że w mowach miewanych przez kandydatów tego stronnictwa, natrafia się często na wzmiankę o „pojednaniu z narodowościami" i o „odbudowaniu prawodawstwa literalnego". Lecz pomimo pozornej ufności, szanse stronników konstytucji nie są bezwarunkowo pomyślne, tak, iż w razie apelu w sejmach i w radzie państwa, zabraknie wielu ich gorliwych przewódców, którzy zapełniali ławy większości od czasów Schmerlinga do marca roku bieżącego. Nie ulega nawet wątpliwości, że gdyby środek ciężkości wyborów był nie w ludności miejskiej i w stanie kupieckim, to większość przyszłych reprezentacji składałaby się przeważnie z całkiem nowych osób, albowiem ludności wiejskiej sprzykrzył się już nareszcie konstytucjonalizm schmerlingowski. Lud nie zdołał jeszcze oswoić się z żadną z innowacji zaprowadzonych, przez radę państwa, czyli właściwiej mówiąc przez rządy parlamentarne w Austrji. Ogół ludności znajduje, że nowe podatki i powszechny obowiązek służby wojskowej (jakkolwiek ten ostatni istnieje dotąd tylko na papierze), są w wielu wypadkach nadzwyczaj uciążliwe, oraz że trudno jest oswoić się z nową administracją, albowiem autonomja okręgowa i gminna jest rozwinięta zbyt kosztowną; głównie zaś lud jest niezadowolony z innowacji, zaprowadzonych przez prawodawców liberalnych w organizacji szkół. Miasta okazują również niezadowolenie z poprzedniej rady państwa z powodu bezskuteczności wszelkich jej usiłowań we względzie pojednania z narodowościami. Argument ten atoli może mieć jedynie wpływ ograniczony, albowiem większość ludności niemieckiej, podburzana ciągle przez publicystykę, doszła stopniowo do uprzedzenia względem wszystkich narodowości nie niemieckich. Dopóki podtrzymywane będzie to usposobienie, dopóty wszelkie usiłowania mężów stanu co do rozwiązania kwestji narodowości pozostaną bezowocnemi, ludność bowiem niemiecka odmawiać będzie swego zatwierdzenia dla przyrzeczeń, jakie ministerstwo uzna za stosowne porobić tej lub owej narodowości. (*Nordd. A. Z.*)

* (Proces). Redakcji gazety czeskiej, wychodzącej w Pilsen pod tytułem: *Lew czeski*, wytoczony został proces za obrazę „majestatu" w artykule pod napisem: „Ban Jelaczicz i wdzięczność austrjaka."

* (Galicyjsko-rusińska rada). Znana galicyjsko-rusińska rada miała zamiar utworzyć filje na prowincji, ale rząd nie dozwolił na to. W skutku tego w Kołomyi, Przemyślu i Samborze będą utworzone oddzielne podobne rady.

* (Sprawy galicyjskie). Z Przemysla donoszą do lwowskiego *Słowa*, że w zeszły wtorek arcybisku Sembratowicz wyjechał do Wiednia, a na Zielone Świątki, miał być, jak słychać zatwierdzony w godności arcybiskupa lwowskiego. Tym sposobem sprawa o naznaczeniu metropolity zostałaby skończoną. Ale pozostaje kwestja: kto będzie biskupem przemyskim? — Z Horodenki piszą do tegoż dziennika: „Trupa rusińskich artystów dramatycznych pod dyrekcją p. Molenckiego, dawała przedstawienia od 5 maja do końca tego miesiąca, a teraz udaje się do Zaleszczyk." — Tenże dziennik donosi, że w drukarni Białousa w Kołomyi wyszła niedawno mała broszura pod tytułem: „Rusiński teatr ludowy we Lwowie, jego działalność, skład i zarząd od 1864 do 1870 r." Broszura ta sprzedaje się w księgarni stauropigialnej po 10 grajcarów.

* (Demonstracje w Trjeście i okolicach). W dzienniku chorwackim *Zatocznik*, zamieszczone były pod 1 czerwca wiadomości następującej treści: Redaktor dziennika urzędowego *Osservatore triestino*, podał w tych dniach pełen żółci, ubliżający artykuł przeciw obecnej reprezentacji miejskiej, której członkowie są zarazem deputowanymi na sejm. „Ta umyślna napaść",—powiada *Zatocznik*,—„na stronnictwo liberalne, w obec nowych wyborów, nie tylko nie osiągnęła swego celu, ale przeciwnie wywołała w publiczności oburzenie na jej autora". Następnego dnia wieczorem, publiczność urządziła w teatrze taką owację dla burmistrza p. d'Angielini, jakiej Trjest jeszcze nigdy nie widział. Kiedy ukazał się on w teatrze, powitano go hucznym, pełnym zapału okrzykiem „sława", a po ukończeniu przedstawienia, kiedy wsiadł do powozu, mieszkańcy wyprzęgli konie i zaciągnęli go do jego mieszkania, w towarzystwie kilkotysięcznego tłumu. W okolicach Trjestu także mają miejsce demonstracje.

* (Spis ludności). O dokonanym niedawno w Węgrzech spisie ludności, minister Gorove ogłosił 4-go czerwca ciekawe rezultata. Spis ludności przedsięwzięty na terytorjum korony węgierskiej miał na celu wykazanie zmian zaszłych w ciągu 12 lat, albowiem poprzedni spis ludności miał miejsce w roku 1857, i wówczas ludność całego królestwa węgierskiego obliczona została na 13,768,513 mieszkańców. Podług teraźniejszego spisu ludności, dokonanego 31 grudnia 1869 roku, właściwe Węgry liczą 11,109,192 mieszkańców, Siedmiogród 2,109,107, Chorwacja i Sławonja 1,015,906 i pogranicze wojskowe 1,185,033, czyli ogółem 15,429,238 mieszkańców. Przyrost przeto ludności wynosi od 1857 roku ogółem 1,660,725 mieszkańców, czyli $12^{0}/_{00}$ procent. (*Nordd. A. Z.*)

Niemcy.

* (Sprawy wirtembergskie). Większość komisji parlamentarnej izby deputowanych wirtembergskich oświadczyła, że proponowane przez rząd sztutgardzki zmniejszenie o 300,000 zlr. w wydatkach na armję, jest niedostateczne. Naprożno minister wojny usiłował dowieść, że znaczniejsze zmniejszenie pociągnęłoby za sobą zupełne rozprzężenie armji. Komisja wytrwała w swojem przekonaniu. Ponieważ zaś wirtembergska komisja parlamentarna reprezentuje w zupełności większość izby, postawa jej zatem wywoła wielką burzę. (*La Fr.*)

Francja.

* (Kwestja uposażenia senatorów). Co się tyczy prawa o uposażeniu senatorów, *Public* występuje z propozycją, ażeby utrzymaną została nadal płaca dotychczasowa w wysokości 30,000 franków, pod warunkiem atoli, ażeby senator nie piastował żadnego innego urzędu płatnego przez rząd. Podług *Ind. belge*, komisja ciała prawodawczego zamierza zaproponować, ażeby dotychczasowi senatorowie pobierali nadal płacę po 30,000 franków rocznie, lecz ażeby nowym senatorom przyznane zostały jedynie djety, tak samo jak takowe udzielane są deputowanym, którzy pobierają rocznie po 12,500 franków djet. Propozycja ta wyrównywałaby prawie zgodzenie się na projekt rządowy. (*Nordd. A. Z.*)

Włochy.

* (Bandy rewolucyjne). *La Patr.* z dnia 8 czerwca pisze: Depesze otrzymane z Włoch donoszą, że w prowincji Sebina utworzyły się znowu oddziały ochotników, i że spowodowały one rząd rzymski do przedsięwzięcia wraz z władzą wojskową francuzką środków bezpieczeństwa. Otrzymaliśmy pod tym względem dokładne i zaspokajające wiadomości. Do Rzymu nadeszło zawiadomienie, że bandy mazzinistowskie usiłowały zebrać się pod Rieti, ale gabinet florencki wydał tak energiczne rozporządzenie, że bandy nie mogły uorganizować się. Dowódcy band zostali internowani na północy, a będące w ich rozporządzeniu zapasy, skonfiskowano. Jenerał Dumont, dowodzący francuzkim korpusem ekspedycyjnym, porozumiał się z ministrem wojny co do strzeżenia przez wojska papiezkie granicy rzymskiej, na której panuje ciągle jak największa spokojność.

Hiszpanja.

* (Kandydatura do tronu). Kortezy odbyły w niedzielę posiedzenie, które odznaczyło się wydarzeniem niespodzianem. Deputowany p. Canovas przemawiał jawnie za kandydaturą księcia Alfonsa, i jakkolwiek pp. Rios Rosas i Rivero odpowiedzieli mu, że każdy, kto zaleca tę kandydaturę, jest wrogiem konstytucji i rewolucji wrześniowej, i że większość kortezów nie przyjmie nigdy tej kandydatury, pomimo to zasługuje na uwagę ten fakt, że takowa postawioną została publicznie na posiedzeniu kortezów. W ten sposób potwierdza się pogłoska, że kandydatura zaczyna zyskiwać w Hiszpanji stronników. (*Nordd. A. Z.*)

Portugalja.

* (Kwestja zamachu stanu). Pomimo ogłoszonych długich szczegółów o niedawnej rewolucji pałacowej, której bohaterem był marszałek Saldanha, panuje ciągle niepewność co do prawdziwego źródła tego nieprzewidzianego wypadku. Oświadczenia wypowiedziane na drugi dzień po rewolucji lizbońskiej przez p. Rivero w kortezach hiszpańskich, rzucały niejakie światło, jeśli już nie na prawdziwy cel zamachu starego marszałka, to przynajmniej na pokładane w nim nadzieje w Madrycie. Zdaje się zresztą, że obalenie gabinetu księcia Loule nie zadziwiło wcale ministerstwa hiszpańskiego, i jeżeli się wspomni o tem, że niedawno marszałek Saldanha bawił w Madrycie, gdzie odbył kilka konferencji z ks. Reus i innemi znakomitemi osobistościami rządu, śmiało można przypuścić, że tenże wiedział dobrze o projektach marszałka portugalskiego, które rozumie się uzyskały całą jego sympatję. Marszałek Prim nie wątpił o tem, że rewolucja ta miała być korzystną dla unji iberyjskiej, do urzeczywistnienia której przypisuje on jak największą wagę, spodziewając się znaleść w niej zadowolenie dla źle ukrywanej własnej swojej ambicji. Sądzić nawet można, że księciu Saldanha zapewniona była moralna i materjalna pomoc Hiszpanji. Radość objawiona publicznie przez p. Rivero na wiadomość o powodzeniu marszałka Saldanha, upoważnia do wszystkich tych przypuszczeń. Po tem żywem zadowoleniu nastąpiło niebawem przykre rozczarowanie, kiedy ujrzano, że nowy prezes ministrów portugalskich poprzestał tylko na zmianie osób gabinetu, nie przedsięwziąwszy żadnego z tych ważnych środków, które byłby zapewne niebawem przedsięwziął, gdyby miał zamiary, jakie mu przypisywano w Madrycie. Jednem słowem, o ile można dotąd sądzić, marszałek Saldanha zażartował, jak się zdaje, z swoich przyjaciół z ministerstwa hiszpańskiego i użył ich pomocy dla własnej swojej sprawy, nie zaś dla sprawy marszałka Prima. (*Nord*).

Turcja.

* (Obchód śś. Cyryla i Metodjusza). Z Bukaresztu donoszą dziennikom czeskim, że tameczni bulgarzy obchodzili dzień św. apostołów słowiańskich Cyryla i Metodjusza i wieczorem urządzili ucztę, na której znajdował się także znany patrjota bulgarski, Kostaki-Panajot. Wnoszono liczne toasta za wyswobodzenie bulgarów i za rumuńsko-bulgarską federację naddunajską.

* (Emigranci bośniaccy). W skutku strasznego ucisku ze strony władz tureckich, według serbskiego dziennika *Jedność*, dnia 30 maja, czterdziestu ludzi z nahji kestojnickiej chciało się przedostać do Serbji i w tym celu przeszło granicę austrjacką pod Brodem. Lecz konsul austrjacki w Bani-Łuku, telegrafował do władz w Brodzie, aby wyprawiły tych ludzi napowrót. „Oczywiście",—dodaje dziennik serbski, — „Austrja popiera rząd turecki".

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 30 Maja (11 Czerwca).

Kalendarz.

W niedzielę 31 maja (12 czerwca), — **Trójcy świętej;**

św. Onufrego pust. — Słońce wsch. o godz. 3 min. 40; zach. o godz. 8 min. 19.

W poniedziałek 1 (13) czerwca, — św. Antoniego Padewskiego. — Słońce wsch. o godz. 3 min. 40; zach. o godz. 8 min. 19.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + 12.°2 R.	o g. 7 z rana.	o g. 1 po poł.
Wczoraj.		
Barometr w milimetrach	743.3	741 8
Termometr Reaumura	+ 12.5	+ 19.°4
Stan nieba	na p. pogodny.	na p. pogodny.

Największe ciepło + 20,°2 R. Najmniejsze ciepło + 12.°1 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 11

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w sobotę, 1-szy akt opery **Córka Regimentu**. — Osoby: Legarde, sierżant — p. *Kozieradzki*; Marja, wiwandjerka — panna *Kwiecińska*; Tonio, młody wieśniak — p. *Cieślewski*; Margrabina Berkenfeld — panna *Stankiewicz*; Wilhelm, intendent margrabiny — p. *Panczykowski*; Kapral — p. *Nowakiewicz*; Dobosz — p. *Lucas*; Służący — p. *Krupiński*; — balet komiczny w 2-ch aktach, **Córka źle strzeżona**. — Osoby: Franzel, wieśniak — pan *Rządca*; Kordula, wieśniaczka — p. *Owerło*; Resel, jej córka — panna *Cholewicka*; Hans, bogaty wieśniak — p. *Popiel*; Seppel, syn jego — p. *Kuhne*; Notarjusz — p. *Objezierski*. — **Tańce**: Pas de deux, Ballabille wiejskie, Polka, Pas seul, Pas de deux cygańskie, Pas de huit, Pas de deux z girlandą, Finał. — *Jutro*, w niedzielę, opera **Halka**. — *Wczoraj*, w piątek, dawano komedje **Miłość i dyplomacja, Przysięga Horacego**, było osób 215.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w sobotę, komedja w 2 aktach. **Miłość i dyplomacja**. — Osoby: Baronowa de Vitré — pani *Niewiarowska*; Albert, jej syn — p. *Tatarkiewicz*; Pan de la Roseraire, dyrektor kancelarji w ministerstwie spraw zagranicznych — p. *Rapacki*; Karolina, jego żona — pani *Bakałowicz*; Hrabia de Favières — p. *Grzywiński*; Aneta, garderobiana Karoliny — panna *Micińska*; Służący — p. *Jejde*; — krotochwila w 1 akcie, **Ulicznik warszawski**. — Osoby: Pan Rabek, majster szewcki — p. *Panczykowski*; Jagusia jego córka — pani *Oswald*; Kunegunda, ciotka Jagusi — pani *Mazurowska*; Safjanek czeladnik — p. *Dobrowolski*; Jacuś Rzemyczek, chłopiec — pan *Damse*; Piaskarz — p. *Szober*; Śmieciarka — panna *Bondasiewicz*; Urzędnik policyjny — p. *Dąbrowski*; Nieznajomy — p. *Adler*. — *Jutro*, w niedzielę, komedje **Miłość i dyplomacja, O chlebie i wodzie**.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Dziś i codziennie*, **Koncert** pod dyrekcją Józefa *Straussa*, z własną orkiestrą z Wiednia. — *Jutro*, w niedzielę: — I. Uwertura z opery „Zampa", Herolda; Kadryl z opery „Księżna Gerolstein", Offenbacha; Finał z op. „Robert Djabeł", Meyerbeera; Sängerlust, polka franc., Jana Straussa. — II. Uwertura z op. „Hunyadi Laslo", Erkela; Libella polka-mazurka, Józefa Straussa; Illustrationen, walc Jana Straussa; Potpourri z opery „Faust", Gounoda — III. Uwertura z op. „Oberon", Webera; „Le postilion d'amour", polka koncertowa (nowa), Neumana; Opowiadania z lasu wiedeńskiego, walc Jana Straussa; Radetzky-marsz, Straussa (ojca).

Pojutrze, w poniedziałek: — I. Uwertura z op. „Cyganka", Balfiego; Fragmenta z op. „Romeo i Julja", Gounoda; Herztöne, walc Józefa Straussa; Preghiera z op. „Mojżesz", Rossiniego. — II. Uwertura „Haydée", Aubera; Divertissement, Souppego; Wino, kobieta i śpiew, walc Józ. Straussa; Potpourri z op. „Dinorah", Meyerbbera. — III. Introdukcja z op. „Norma", Belliniego; Marguerita-polka, Józefa Straussa; Wohin? pieśń Fr. Schuberta; Die Soubrette, schnell-polka, Józefa Straussa. — Początek o godz. 6½. — Cena wejścia kop. 20. — *Wczoraj*, było osób 250.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim). — *Otwarty* **w Niedziele i Czwartki**.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

W ELRORADO (przy ulicy Długiej N. 586*b*.). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia towarzystwa komicznych paryzkich śpiewaków**. — Cena miejsc: Numerowane w pierwszych rzędach kop. 50 i kop. 5 na ubogich; w dalszych rzędach kop. 30 i k. 5 na ubogich; wejście do ogrodu kop. 20. — Początek orkiestry o godzinie 7-ej, przedstawienia o 8-ej. — *Wczoraj*, było osób 617.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia śpiewaków niemieckich i artystów dramatycznych** pod dyrekcją pani Leopoldyny von Lukatsy. — Cena miejsc: 1-sze miejsce kop. 45 i kop. 5 na ubogich, 2-gie miejsce kop. 30 i kop. 5 na ubogich, 3-cie miejsce kop. 20; wejście do ogrodu kop. 10. — Początek o godzinie 7½ wieczorem. — *Wczoraj*, było osób 434.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej i od Zielonego placu) *Dziś i codziennie*, **przedstawienia humorystyczno-wokalne z tańcami i śpiewami**, pod zarządem Jana Russanowskiego. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — *Wczoraj*, było osób 129.

ALHAMBRA dawniej ORFEUM (przy ulicy Miodowej, w domu Lessera). — *Dziś i codziennie*, **artyści dramatyczni** pod dyrekcją Feliksa Stobińskiego dawać będą **przedstawienia humorystyczne z tańcami i śpiewami** w języku polskim. — Cena miejsc: 1-e miejsca kop. 30 i kop. 5 na ubogich, drugie miejsce kop. 20: wejście do ogrodu kop. 10. — Początek o godzinie wpół do 8-ej wieczorem. — *Wczoraj*, było osób 412.

W OGRODZIE „FIGARO" (przy ulicy Nowy-Świat w domu Koopego N. 39). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia artystów dramatycznych** pod dyrekcją Henr. Modzelewskiego, dyrektora teatrów prowincjonalnych. — Cena miejsc: miejsce numerowane w pierwszych 2-ch rzędach kop. 50 i k. 5 na ubogich, w następnych rzędach kop. 30 i kop. 5 na ubogich; pierwsze miejsce kop. 20; wejście do ogrodu kop. 10. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — *Wczoraj*, było osób 200.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskiemi, — *codziennie* jest otwarty). — *W każdą niedzielę i święto*, **orkiestra** w pełnym komplecie grać będzie. — Początek o godzinie 4-ej po południu. — Cena wejścia od osoby kop. 15.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości *Jankowski*, i jenerał-major *Peretz*; — wyjechali: jenerał-adjutanci: *Minkwitz*, do Wyłkowyszek, i *Gerstfeld*, za granicę; kamerjunkier *Bartolomej*, do Petersburga.

*W dniu 29 (10) bież. mies. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach przybyło 60, wyzdrowiało 18, umarło 5, pozostało 1312 (mężczyzn 680, kobiet 632), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 135, kobiet 142.

*Dnia 29 (10) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci mężkiej 6, płci żeńskiej 5; *starozakonnych*: płci mężkiej 4, płci żeńskiej 5, razem 20; — **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan* —; *starozakonnych* —; **umarło**: *chrześcjan*: płci mężkiej 7, płci żeńskiej 5; *starozakonnych*: płci mężkiej 3, płci żeńskiej 2, razem 17

Ceny Targowe.

dnia 29 Maja (10 Czerwca) 1870 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	kop.	Korzec od — do ruble sr.	i kopiejki		
Pszenica	12		6	75	7	50
Żyto	6	84	4	26	4	27½
Jęczmień	–					
Owies	4	8	2	40	2	55
Groch polny	—	–		–		
Kartofle	1	60	–	90	1	—

Pud siana od kop. 35 — 40. Pud słomy od kop. 25 — 30.

Dowozy: Pszenicy 97; Żyta 143 Jęczmienia — ; Owsa 229 czet.

Wiadro okowity od rsr. 4 kop. 9 do rsr. 4 kop. 12½.

Garniec „ od rsr. 1 kop. 36 do rsr. 1 kop. 37½.

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
Petersburg, d. 28 Maja (9 Czerwca) 1870 r.

	za rsr.
Weksle na Londyn 3 mies.	29⅞
„ Amsterdam „	—
„ Hamburg „	—
„ Paryż	–
5% Bilety Bankowe . . . . 1-m . .	90⅝
5% „ „ . . . . 2-m . .	90¼
5% „ „ . . . . 3-m . .	91½
5% Pożyczka Premjowa wewnętrzna z r. 1864 . .	150¼
5% „ „ „ z r. 1866 . .	147
5% „ Rus. Ang. z r. 1870	107½
5% Listy Zastawne Ruskie	113
Akcje W-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs. . . .	147½
Akcje Drogi Żelaz. Warszawsko-Terespolskiej . .	113
„ „ „ „ Wiedeńskiej . .	70
Obligacje W-go Tow. dróg żelaznych	100
„ Terespolskiej	
„ Nikołajewskiej	112½
Imperjały	651
Dyskonto.	6½
RYGA.	
Weksle na Londyn	—
„ Paryż	—
Pożyczka Premjowa 1em	—
„ „ 2em	—
ODESSA.	
Weksle na Londyn	8 06
„ Paryż	313

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
dnia 30 Maja (11 Czerwca) 1870 r.

Weksle.			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin . . .	100 Tal.	2 m.	116	85	116	70
„ . . .	„ „	k. t.	116	70	116	55
Gdańsk . . .	„ „	2 m.	116	70	116	55
Hamburg . .	300 B. Mk.	2 m.	177	45	—	—
Londyn . . .	1 Ft. St.	3 m.	8	-	—	—
Paryż . . .	300 Frank.	2 m.	95	10	94	80
Wiedeń . . .	150 Zł. W. A.	2 m.	98	40		—
Petersburg .	100 Rsr.	3 m.	98	75	98	50
„ . . .	„ „	k. t.	100	17	100	—
Moskwa . . .	„ „	1 m.	—	—	—	—
„ . . .	„ „	k. t.	—	—	–	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.						
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125 . . .			—			—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100			-	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.			71	50	71	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po 100 talarów za sztukę			—		—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydg. za rs. 100.			73	—	72	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100 . .			-	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100			—	-	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.			—	-	-	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100 .			108	50		—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów.						
Obligi Skarbu za rs. 100.			—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100 . .			—	-	—	—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę.			—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę . . .			—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.			—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu .			—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100			93	46	92	96
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*).			93	13	92	80
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 *).			93	67	93	33
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.					100	50
Listy likwidacyjne za rs. 100*) . . .			76	4	75	79
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100 .			—			—
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100			—		—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100			—			—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100.			–	—	–	—
Metaliki Lutowe za rs. 100			—	—	101	67
„ Sierpniowe za rs. 100				–	102	
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100			151	50	--	—
„ „ „ z 1866 rs. 100 .			148	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji			111	50	111	—
Monety.						
Pół-Imperjały Rosyjskie			—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne. . .			—	—	—	—
Pruskie bilety Kassowe			—	—	—	—
Bilety Bankowe Austrjackie.			—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. 86⅔.
* Wartość kuponu od List. Zast. nowych rs. 2 k. 33⅓.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. — k. 11⅑.

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
z Berlina, d. 28 Maja (9 Czerwca) 1870 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego.		76½
Weksle na Warszawę		76
„ Petersburg 3 tygodn.		84⅜
„ 3 miesięczny		83½
„ Londyn 3 „		623¼
„ Paryż 2 „		80⅝
„ Hamburg 2 „		150½
„ Wieden 2 „		82⅞
4% Listy Zastawne		70
5% „ „		71
4% „ Likwidacyjne.		57¾
4% Obligacje Skarbowe		71¼
5% Listy Zastawne Ruskie		86¾
5-ta Pożyczka Stieglitza		69½
5% „ Rus. Ang. z r. 1870		86⅛
5% 1° „ Premiowe „ 1864		117½
5% 2° „ „ „ 1866		115¼
Akcja dróg żelaznych Wielk. Towarz. . . .		92¼
„ „ „ Warsz.-Wiedeńskiej . .		57¾
„ „ „ „ Bydgoskiej . .		—
„ „ „ „ Terespolskiej .		--
„ „ „ Fabryczno-Łodzkiej . .		--
Obligacje Dr. „ Warszawsko-Wiedeńskiej		83⅞
„ „ „ Terespolskiej		83½
Żyto w miejscu		49½
„ na dostawę		53½
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		121 60
„ Paryż		48 20
„ Hamburg		89 80
Akcje Banku Kredytowego		253 30
„ „ Anglo-Austr.		317 50
Pożyczka Narodowa		70 -
Lombardy		190 90
Losy z roku 1860		96 60
„ „ 1864		116 75
Z PARYŻA.		
Renta 3%		74 60
Renta Włoska		60 40
Akcje Kredytu Ruchomego		255 —
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		92⅞

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 4143. *Правительственная Коммисія Юстиціи.*

Примѣняясь къ 44 ст. Граж. Судопроизводства, объявляетъ, что рѣшеніемъ Варшавскаго Гражданскаго Трибунала, отъ 25 Марта (6 Апрѣля) с г. по иску Іосифа по первому браку Магента, по второму вдовы Мартина Конатковскаго состоявшимся, постановленъ спросъ свидѣтелей относительно безвѣстно отсутствующаго сына ея отставнаго Унтерофицера Императорскихъ Русскихъ войскъ Андрея Магента и для производства таковаго, назначенъ Подсудокъ Варшавскаго Мироваго Суда, Отдѣленія втораго.

Г. Варшава, 21 Мая (2 Іюня) 1870 года.

1—3 Начальникъ Отдѣленія, Пухальскій.

* * *

W zastosowaniu się do art. 44 K. C. P. podaje do wiadomości osób interesowanych, że Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem z dnia 25 Marca (6 Kwietnia) r. b. na powództwo Józefy 1-go ślubu Magenta 2-go po Marcinie Konatkowskim pozostałej wdowy, śledztwo co do zaginionego syna jej Andrzejn Magenta, dymisjonowanego Podoficera wojsk Cesarsko-Ruskich, nakazał, i do wyprowadzenia takowego Podsędka Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie wyznaczył.

Warszawa d. 21 Maja (2 Czerwca) 1870 r.

1—3 Naczelnik Wydziału, Puchalski.

N. D. 4321. Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.

W następstwie obwieszczenia w dniu wczorajszem uczynionego o większych wygranych w 5 klasie 114 Loterji Klasycznej przypadłych, podaje do wiadomości, iż w dniu dzisiejszym odciągnięto 700 Numerów, z których:

Nr. 3,273, wygrał rs. 5,000.

Nra 5,621 14,463 i 15,036 po rs. 1,000.

Nra 7,301 i 14,846 po rs. 500, zaś

Nra 5,206, 8,585, 15,065, 16,112, 18,021, i 19,752, po rs. 200.

☞ Dalsze ciągnienie odbędzie się w dniu jutrzejszym o godzinie 10 z rana.

Warszawa d. 29 Maja (10 Czerwca) 1870 r.

Naczelnik Urzędu, Loeschern.

Sekretarz J. K. Noiński.

N. D. 3613. Konsystorz Ewangelicko-Reformowany w Królestwie Polskiem.

Stosownie do przepisów o zarządzie spraw kościoła ewangelicko-reformowanego w Królestwie Polskiem, synod tegoroczny ewangelicko-reformowany zebrać się ma w Poniedziałek, to jest dnia 1 (13) Czerwca 1870 r. w Warszawie.

Konsystorz zawiadamiając o tem wsystkich duchownych i świeckich ewangelików reformowanych w Królestwie Polskiem, prawo do zasiadania na synodzie mających, uprasza, aby w dniu wyżej wymienionym o godzinie 10 z rana do kościoła ewangelicko-reformowanego warszawskiego przybyć raczyli.

Warszawa d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1870 r.

Prezes,

Jenerał-Jazdy, Senator, White.

N. D. 4191. Pozostali w Warszawie Członkowie Rady Nadzorczej spółki jedwabniczej, wzywają niniejszem wszystkich posiadaczy akcji tejże spółki, na ogólne zebranie, odbyć się mające w Warszawie w sali gmachu Resursy Obywatelskiej przy ulicy Krakowskie-Przedmieście, d. 18 (30) Czerwca r. b. o godzinie 6 z południa, na którem odczytanem będzie sprawozdanie i przedstawione wnioski, względem dalszego bytu spółki.

Warszawa d. 24 Maja (5 Czerwca) 1870 r.

Wincenty Majewski.

Wł. Gruszecki.

J. Alexandrowicz.

Łapiński.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 917.

Po Helenie Nestorow, w Warszawie na dniu 4 (16) Września 1867 r zmarłej, pozostał spadek składający się z sumy rsr. 147 kop. 18, przez Komisarza Administracyjnego Cyrkułów IX i X do depozytu Banku Polskiego złożonej. Ponieważ do tego spadku nikt się dotychczas nie wylegitymował, stosownie zatem do Postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 30 Stycznia (11 Lutego) 1842 r., wzywam niniejszem osoby interesowane, ażeby w ciągu miesięcy sześciu od daty zamieszczenia tego obwieszczenia tak w Dzienniku Warszawskim, jakoteż w Dzienniku Gubernjalnym Warszawskim z prawami swemi zgłosili się, i takowe w drodze właściwej udowodnili, po upływie bowiem tego czasu Prokuratorja w Królestwie Polskiem wniesie do Trybunału Cywilnego w Warszawie żądanie o wprowadzenie Skarbu w posiadanie rzeczonego spadku jako bezdziedzicznego.

Warszawa d. 12 (24) Stycznia 1870 r.

Antoni Hirszel, Z. Obr. Prokuratorji.

N. D. 4281. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej.

Po zmarłych: 1. w dniu 13 Lipca 1869 r. Wiktorji z Gołembowskich, po Ignacym Ostrowskim wdowy, właścicielki nieruchomości Nr. 1429 i Nr. 1056 lit. *A.* w Warszawie, oraz wierzycielki sumy rs. 4,000 na dobrach Zbikowie z Powiatu Warszawskiego w dziale IV pod Nr. 60 zabezpieczonej; 2. w dniu 2 (14) Marca 1869 r. Jencie Mendelsohn, wierzycielce sumy rs. 2,000 sposobem ostrzeżenia na nieruchomościach Warszawskich Nr. 2261*a.* i Nr. 2261*b.* w dziale IV pod Nr. 20, oraz na nieruchomości Nr. 1797*c.* w tymże dziale pod Nr. 18 zabezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe, do zamknięcia którego, wyznacza się termin w kancelarji hypotecznej Gubernji Warszawskiej w Warszawie na dzień 8 (20) Września 1870 r.

Aleksander Dziewulski.

N. D. 4279. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Ludgardy z Pruszyńskich Marylskiej, wierzycielki sum: rs. 15,000 i rs. 13,500 na dobrach Zulwin z Okręgu Błońskiego w dziale IV pod Nr. 29 i 31 wykazu hypotekowanych.

2. Jana Brinkman, wierzyciela sum rs. 3,000 i rs. 2,700 pod Nr. 8 z aktu Nr. 25 działu IV, oraz ścieśnień pod Nr. 7 działu III i z aktu Nr. 25, oraz z aktów Nr. 71 i 72 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1118*a.* w dziale III i IV zastrzeżonych.

3. Krysztofa Bremer, współwłaściciela dóbr Ustronie z Okręgu Radziejewskiego, toczą się postępowania spadkowe, do uregulowania których, termin na dzień 1 (13) Września 1870 r. w Kancelarji Hypotecznej wyznaczam.

Warszawa d. 30 Maja (11 Czerwca) 1870 r.

Dziedzicki Adam.

N. D. 4305. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.

Podaje do publicznej wiadomości, iż z powodu nastąpionej śmierci:

1. Wiktorji z Gołębiowskich Ostrowskiej zmarłej dnia 13 Lipca 1869 r., wierzycielki sumy rsr. 6,480 na dobrach Nieznanowice z Okręgu Kieleckiego w dziale IV pod Nr. 79 zapisanej.

2 Aleksandra Bronikowskiego zmarłego w dniu 12 Marca 1868 r., wierzyciela sumy rsr. 750 na dobrach Pieskowa Skała z Okręgu Olkuskiego na prawach Józefa Rudzkiego w dziale III pod Nr. 5, a w dziale IV pod N-mi 39 i 40 ubezpieczonej.

3. Franciszki z Hamerskich Switkowskiej zmarłej dnia 17 Maja 1869 roku właścicielki dóbr ziemskich Preizów A, z Okręgu Olkuskiego.

Otworzyły się spadki, do uregulowania których wzywam interesowane strony, aby z prawami, najdalej w dniu 1 (13) Grudnia roku bieżącego, jako terminie prekluzyjnym, do Kancelarji mej zgłosiły się.

Kielce d. 23 Maja (4 Czerwca) 1870 r.

Grzegorz Juszyński.

N. D. 4307. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.

Po śmierci:

1. Ludwiny Teofili Pawłowskiej, wierzycielki sum rs. 4500 na dobrach Piotrowice małe, w Powiecie Lubartowskim i rsr. 600 na dobrach Kowali, w Powiecie Nowo-Aleksandryjskim.

2. Romualda Szczygielskiego, wierzyciela sum rsr. 2,250 2,100 na dobrach Bychawie, w Powiecie Lubelskim, a tychże sum i rs. 1,650 na dobrach Józefowie, w Powiecie Nowo-Aleksandryjskim, ubezpieczonych.

3. Antoniny Czerwińskiej, współwierzycielki sumy rs. 1,050 i

4. Zofji z Zawadzkich Puczkowskiej, współwłaścicielki sumy rsr. 1,085 kop. 47½, tych dwóch na nieruchomości miasta Lublina pod Nr. pol. 18 a hyp. 15.

5. Izraela Cukierfajn, współwłaściciela nieruchomości miasta Lublina pod Nr. pol. 585 i 587, a hyp. 405 i 407.

6. Eli Szaynmana, wierzyciela sum: a) rsr. 900 na dobrach Zezulinie, w Powiecie Lubartowskim, Syczynie i Busownie, w Powiecie Chołmskim zastrzeżonych; b) rs. 790 na dobrach Swięcica i Krobonosz w Powiecie Chołmskim, ostrzeżonych; c) rs. 100 i rs. 20 na nieruchomości miasta Lublina pod Nr. pol. 494, a hyp. 336 ubezpieczonych, wszystkich dóbr w Gubernji Lubelskiej położonych.

Otwarte są spadki, do uregulowania których termin na dzień 8 (20) Grudnia 1870 r. przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie jest oznaczony.

Lublin d. 26 Maja (7 Czerwca) 1870 r.

Michałowski.

N. D. 1723 Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Łomży.

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Witolda Doliwy współwłaściciela sum rs. 750, 750, pod Nr. 9, rs. 1,350 pod Nr. 17, rs. 7,500 pod Nr. 22, i rs. 2,850 pod Nr. 23 w Dziale IV, na dobrach Kumelsk ubezpieczonych.

2. Balbiny z Babskich Narbutt wierzycielki sumy rs. 19.500 w Dziale IV pod Nr. 27 na dobrach Kossaki Penikły Stok lit. A ubezpieczonej, otworzyły się spadki do uregulowania których termin na d. 24 Sierpnia (5 Września) 1870 r. pod prekluzją oznaczony został w kancelarji podpisanego Pisarza.

Łomża d. 12 (24) Lutego 1870 r.

A. Dunin.

N. D. 1722. Pisarz Sądu Pokoju w Suwałkach.

Po nastąpionej śmierci Aycyha Fajngold, właściciela nieruchomości w m. Augustowie, toczy się postępowanie spadkowe. Wzywa przeto wszystkich, prawo rzeczonego spadku roszczących, aby w terminie półrocznym stawili się osobiście lub przez pełnomocników wraz z dowodami.

Suwałki d. 18 Lutego (2 Marca) 1870 r.

Mastelski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. N. 4295. Rada Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych Powiatu Łomżyńskiego.

Podaje do wiadomości, że dnia 13 (25) Czerwca r. b. o godzinie 3 po południu w m. Łomży, w sali posiedzeń tejże Rady, odbywać się będzie in plus licytacja na wydzierżawienie na lat dwanaście, to jest od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1870 r., do dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1882 r. dóbr Instytutowych Szpitalnych Boguty Pianki w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Ostrowskim położonych, to jest folwarku Boguty Pianki i propinacji w karczmie przy folwarku od sumy dzierżawnej rocznie rs. 480 kop. 46.

Każdy przystępujący do licytacji złożyć winien świadectwo kwalifikacyjne świeżej daty przez właściwego Naczelnika Powiatu w myśl postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 24 Stycznia 1818 r. wydane, deklaracje i vadium wyrównywające ¼ praetum, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będzie. Dalsze warunki licytacyjne w każdym czasie w kancelarji Rady opiekuńczej przejrzane być mogą.

Łomża d. 24 Maja (5 Czerwca) 1870 r.

za Opiekuna Prezydującego,

S Harusewicz.

N. D. 4187. Rada Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych Powiatu Pułtuskiego.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 11 (23) Czerwca 1870 r. zaczynając od godziny 12 z rana do godziny 3 po południu, w kancelarji Szpitala S. Wincentego w Pułtusku, odbywać się będzie głaśna in plus licytacja na sprzedaż 67 mórg i 39 prętów gruntów ornych i łąki na wsi Kacicach, w gminie Kleszewo, powiecie Pułtuskim, gubernji Łomżyńskiej położonych, a do Szpitala wyżej wyrażonego należących, od sumy rs. 4,500 ustanowionej.

Warunki podług których licytacja ta odbędzie się, mogą być każdego dnia wyjąwszy świąt w czasie od godziny 10 z rana do 3 po południu przez interesentów przejrzane w kancelarji Szpitala.

Pułtusk d. 19 (31) Maja 1870 r.

N. D. 4303. Prawnie zajęte w drodze egzekucji Sądowej meble machoniowe, jesionowe, lustra, zegary, fortepian, warsztany tokarskie, wolanty, bryczki, sanki, chomonta, siodło, łój w beczkach i t. p. przedmita w d. 1 (13) Czerwca r. b. o godzinie 10 z rana w domu pod Nr. 2866 przy ulicy Tamka pod Lwem, a w dniu 3 (15) b. m. i r. o godzinie 9 z rana na targu Grzybów, zaś o godziniie 10 z rana w rynku Starego miasta w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

Walenty Supryniewicz, Kom. przy S. A. K. P.

N. D. 4301. Prawnie zajęte meble jesionowe, sosnowe, rądle, samowary, garderoba męzka, bielizna różna, futra, salopy, filiżanki, kieliszki, zegarek złoty, lichtarze, widelce, łyżki i noże srebrne i t. p. w dniu 1 (13) Czerwca b. r. o godzinie 9 rano na Nowym mieście; w dniu 5 (17) i 8 (20) t. m. i r. o godzinie 10 z rana za Żelazną bramą w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Henryk Kietliński, Komornik, zamieszkały pod Nr. 556.

N. D. 4026.

SKŁADY w Warszawie Petersburgu Moskwie Tyflisie i w Wiedniu.

GOTOWA BIELIZNA.

Posiadając znakomity zapas **Prześcieradeł, Poszewek, Kołder pikowych** w rozmaitych kolorach i gatunkach, **Męzką** oraz **Damską Bieliznę** w wielkim wyborze i sprzedając takową **po niesłychanie tanich cenach,** polecam się z nią Szanownej Publiczności, w nadziei, że sobie na jej zaufanie i względy zasłużyć potrafię.

ALBERT KOHN

Cennik wszystkich wyrobów można otrzymać gratis w Składzie Głównym *na Krakow.-Przedm., obok statuy Zygmunta, dom Dobrycza, Nr. 455, (nowy 93).*

N. D. 4299. **Młody człowiek, żonaty,** posiadający chlubne świadectwa, to jest patent z ukończonego całkowitego kursu nauk gimnazjalnych i dowód z dwóch kursów byłej Szkoły Głównej Warszawskiej, pragnie się umieścić na wsi w charakterze **Sekretarza, Plenipotenta** lub **Pisarza,** a także może przygotowywać dzieci Szanownych Obywateli do szkół publicznych. JWW. i WW. Panowie raczą zostawić wiadomość co do bliższego porozumienia się u szwajcara Hotelu Saskiego, czy to listowną czy ustną pod adresem **Ignacy B.** lub w Redakcji Kurjera Warszawskiego. 1—1

N. D. 4300.

HANDEL WIN I TOWARÓW KOLONJALNYCH

istniejący od lat kilkadziesiąt w mieście Powiatowem Gubernji Płockiej, stanowiące srodkowy punkt pomniejszych miast, kilka mil od pruskiej granicy, jest zaraz lub od S-go Jana r. b. **do wynajęcia.**

Bliższe warunki powziąść można w domu handlowym **Reuther** et Comp. w Warszawie, ulica Miodowa Nt. 490/91. 1—3

N. D. 4298. **Ostrzegam,** aby nikt nie nabywał **weksla** mego w sumie **rs. 300,** płatnego 3-go Czerwca roku bież. na zlecenie **J. Rundstein** wystawionego, gdyż weksel ten jako przezemnie już zapłacony, za **nieważny ogłaszam.**

Hermann Seidenmann

1—1 w Łodzi.

N. D. 4297.

Ostrzegam niniejszem, kogo to obchodzić może, iż **Franciszek Piętka,** przestał zajmować się mojemi interesami i dawane mu plenipotencje **odwołane zostały.**

1—3 **K. Morawska.**

N. D. 3496. **Kwit depozytowy** Nr 1993 z dnia 7 Kwietnia 1869 r. na złożone w Banku Polskim obligi premjowe w ilości rsr. 300, **zagubiony został.** Znalazca zechce takowy oddać do Rządcy domu p. Janasz pod Nr. 958/9 przy ulicy Gnojnej. Zastrzeżenie gdzie należy uczynione zostało. 2—3

Dalszy ciąg Ogłoszeń w dodatku.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Дозволено Цензурою.

Dyrektor, M. Pawliszczew.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 4251. *Главное Общество Россійскихъ Желѣзныхъ Дорогъ.*

Въ обыкновенномъ общемъ собраніи 15 сего Мая, по 7 вопросамъ, предложеннымъ на его рѣшеніе, состоялись приговоры, постановленные согласно § 39, Высочайше утвержденнаго 3 Ноября 1861 г. Устава большинствомъ голосовъ, составившимъ болѣе половины наличнаго въ собраніи числа голосовъ.

Независимо отъ сихъ вопросовъ общему собранію акціонеровъ предстояло:

1. Избрать на пятилѣтіе 1870—1875 г., 2-хъ членовъ совѣта, вмѣсто выбывающихъ по очереди и 1-го члена совѣта на время до 1874 г. на мѣсто умершаго въ 1870 г. банкира Лабушера, замѣщеннаго временно совѣтомъ банкиромъ Ванъ-Лоонъ.

2. Избрать 5 членовъ Ревизіонной Комисіи для повѣрки отчета и счетовъ за 1869 годъ.

По избранію въ члены совѣта, соединили наибольшее число голосовъ:

Банкиръ Ванъ-Лоонъ, 1,079 гол.

Г. Петракокино, 846 гол.

Свѣтлѣйшій Князь В. С. Меньшиковъ 836 гол.

По избранію въ Члены Ревизіонной Комисіи, наибольшее число соединяли:

Л. М. Розенталь, 1693 гол.

Генералъ Сущевскій. 965 гол.

Инженеръ-Генералъ Паукеръ, 878 гол.

Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Гуро, 891 гол.

Статскій Совѣтникъ С. П. Сушковъ, 867 гол.

Въ засѣданіи общаго собранія присутствующіе акціонеры представляли 2078 голосовъ.

Такъ какъ по выбору въ члены Совѣта и Ревизіонной Комисіи только Гг. Ванъ-Лоонъ и Л М. Розенталь получили большинство установленное § 39 Устава, т. е. болѣе половины наличнаго въ собраніи числа голосовъ, то они должны считаться законно избранными, всѣ-же другіе выборы должны считаться несостоявшимися.

По этому Совѣтъ для выбора 2-хъ членовъ Совѣта и Членовъ Ревизіонной Комисіи на основаніи § 44 Устава Главнаго Общества, имѣетъ честь пригласитъ Гг. акціонеровъ въ новое общее собраніе на 20 будущаго Іюня. Выборы въ этомъ новомъ общемъ собраніи, по тому-же § Устава, состоятся при простомъ большинствѣ голосовъ не смотря ни на число присутствующихъ акціонеровъ, ни на совокупное количество ихъ акцій.

Для принятія участія въ общемъ собраніи акціонеровъ, созываемомъ на 20 будущаго Іюня, акціи на основаніи § 45 Устава, должны быть предъявлены не позже 10-го Іюня.

Акціонеры представившіе свои акціи для присутствованія въ общемъ собраніи 15 сего Мая, могутъ, если пожелаютъ, оставить свои акціи въ Кассѣ Общества, для общаго собранія, созываемаго на 20 Іюня.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 3442. Trybunał Cywilny w Siedlcach.

Na żądanie Jana i Anieli Małżonków Holenderskich, ogłasza niniejszem pierwiastkową regulację hypoteczną nieruchomości położonej w mieście Siedlcach przy ulicy Prospektowej pod Numerem policyjnem 45 poprzednim, a 31 teraźniejszym, składającej się z domu drewnianego, zabudowań i placu, nabytą na własność przez Anielę Holenderską od Aleksandra i Karola braci Engelhartów za kontraktem z dnia 13 (25) Lipca 1869 r.

Do dopełnienia regulacji powyższej przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach oznacza termin na dzień 19 (31) Sierpnia r. b. godzinę 10 przed południem, na który strony interesowane pod prekluzją prawem zagrożoną wzywa.

Siedlec d. 20 Kwietnia (2 Maja) 1870 r.
Prezes Trybunału, Tyszka.

N. D. 4312. *Sąd Pokoju Wydziału Hypotecznego w Brestje.*

Z powodu żądań:

1. Michała Brandt włościanina, uregulowania hypoteki osady rolnej, we wsi Leopoldowie gminie Pikutkowo pod Nr. 3 położonej, składającej się z gruntu morgów 64 i zabudowań gospodarskich, do tegoż Michała Brandt należeć mającej.

2. Teofila Szałwińskiego, uregulowania hypoteki nieruchomości w mieście Włocławku pod N-rem 403 dawniej, N-rem 81 później, a teraz pod Nr. 185 przy ulicy Królewskiej położonej, składającej się z domu drewnianego, dwóch oficyn, dwóch chlewików i placu, do Franciszka i Walentyny z Krzyżanowskich małżonków Dobrzeleckich należeć mającej.

3. Krysztofa Szrank włościanina, uregulowania hypoteki dwóch osad rolnych we wsi Jaranowek, gminie Pikutkowo pod N-rami 13 i 14 położonych, z gruntu co do pierwszej mórg 10 prętów 86, a drugiej morgów 9 prętów 291 wraz z zabudowaniami gospodarskiemi składających się, a należeć mających do wspomnionego Krysztofa Szrank.

4. Gotliba Hauer włościanina, uregulowania hypoteki osady rolnej we wsi Wolica Stara, gminie Pikutkowo pod Nr. 3 lit *a* położonej, składającej się z gruntu morgów 10 prętów $249\frac{1}{2}$ i zabudowań gospodarskich, która należeć ma do tegoż Gotliba Hauera, i nareszcie

5. Pawła Schultz włościanina, uregulowania hypoteki osady rolnej również we wsi Wolica Stara, gminie Pikutkowo pod Nr. 3 lit. *b*, położonej, składającej się z gruntu morgów 10 prętów $249\frac{1}{2}$ i zabudowań gospodarskich, do tegoż Pawła Schultza należeć mającej.

Wszystkich tych nieruchomości długami obciążonych.

Uwiadamia interesentów, iż regulacja nieruchomości pod pozycjami 1 i 3 wymienionych, nastąpi w Sądzie tutejszym, dnia 7 (19) Września 1870 r., zaś pod pozycjami 2, 4 i 5 wyszczególnionych, dnia 8 (20) Września tegoż roku.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocników, urzędownie i szczególnie na to umocowanych zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udawadniające opatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że nie zgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeśliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów, na karę od rs. 1 k. 50, do rs. 7 k. 50 skazany zostanie i podług art. 150 tegoż prawa, utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi dnia 12 (24) Września r. b. na publicznem posiedzeniu Sądu tutejszego i od tegoż dnia, czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego wezwania, w tymże dniu ogłoszeniu jej przytomnemi być winni.

Brestje d. 20 Maja (1 Czerwca) 1870 r.
Podsędek,
Radca Honorowy, B. Miszkiel.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 4310. *Калишское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что по случаю несостоявшихся 21 Мая (2 Іюня) торговъ, 8 (20) Іюня сего 1870 года въ 12 часовъ полудня въ присутствіи Губернскаго Правленія, будутъ производиться въ сокращенный срокъ новые торги на перестройку крыши на зданіи Губернскаго Правленія, а также на другія капитальныя исправленія и починки въ томъ же зданіи, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, совмѣстно съ словесною, тотчасъ же по распечатаніи объявленій, переторжкою между находящимся на лицо, подавшими объявленіе. Къ торгамъ назначается смѣтная сумма, окончательно опредѣленная постановленіемъ сего Правленія, 5,000 рублей, за отчисленіемъ на основаніи Высочайше утвержденнаго 29 Октября 1864 года, мнѣнія Государственнаго Совѣта о преобразованіи гражданской строительной части, съ торговой цѣны 4% процентовъ въ пользу техниковъ. Переторжка начнется отъ суммы, какая окажется, по поступившимъ объявленіямъ, самою выгодною для казны.

Желающій принять на себя производство выше означенныхъ работъ долженъ до срока назначеннаго для торговъ и не позже, какъ до 12 часовъ полудня подать Секретарю Губернскаго Правленія запечатанное объявленіе, (поданныя же послѣ 12 часовъ не принимаются), съ надписью на конвертѣ, на какую цѣль таковое подано, съ приложеніемъ квитанціи казеннаго казначейства въ принятію отъ него салога, равняющагося $\frac{1}{10}$ части оцѣночной суммы т. е. 500 руб.

О возвратѣ залоговъ лицамъ неудержавшимся на торгахъ будетъ сдѣлано распоряженіе тотчасъ по окончаніи торговъ.

Желающіе участвовать въ переторжкѣ обязаны въ назначенный къ торгамъ срокъ явиться или лично, или прислать своихъ уполномоченныхъ, снабдивъ ихъ установленными довѣренностями. Не представившіе же въ назначенный срокъ письменнаго объявленія къ словесной переторжкѣ недопускаются.

При производствѣ торговъ, могутъ находиться только тѣ лица, которыя подали къ назначенному для сего сроку объявленія и представили залоги. Подрядчикъ принимаетъ на себя всѣ расходы, какъ по объявленію торговъ, такъ и покупкѣ гербовой бумаги надлежащаго достоинства для приложенія къ контрактамъ, объявленіямъ, пріемо-сдаточному протоколу и т. п. торговымъ документамъ.

Подробныя условія и смѣту, желающіе могутъ видѣтъ въ Административномъ Отдѣленіи Калишскаго Губернскаго Правленія, ежедневно съ 9 часовъ утра до 2 часовъ по полудни, за исключеніемъ воскресныхъ и табельныхъ дней.

Объявленіе должно быть написано четко и безъ поправокъ, на гербовой бумагѣ 30-копѣечнаго достоинства по ниже показанной формѣ.

Вслѣдствіе объявленія Калишскаго Губернскаго Правленія отъ 23 Мая сего года, за № 2871, я ниже подписавшійся симь обязуюсь взять на себя производство работъ по утвержденной Губернскимъ Правленіемъ 6 сего Мая смѣтѣ на постройку крыши на зданіи Губернскаго Правленія, а также на другія исправленія и починки въ томъ же зданіи за сумму, (сумма эта прописывается словами), подвергаясь всѣмъ обязанностямъ и условіямъ, на основаніи которыхъ будутъ производиться по сему подряду торги.

Квитанцію (тако го то) казначейства въ полученіи имъ отъ меня залога, составляющаго . . . руб. коп. у сего прилагаю съ тѣмъ, чтобы залогъ этотъ въ случаѣ, если подрядъ неостанется за мною, былъ возвращенъ, мнѣ на руки (или отправленъ въ мѣсто жительства моего въ N. по почтѣ на мой счетъ). Постоянное мѣсто жительства моего въ N., числа, мѣсяца и года.

(Подписать званіе, имя, отечество и фамилію).

Г. Калишъ, Мая 27 дня 1870 года.
1—3 Совѣтникъ, (. . . . . .).

N. D. 4194. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что 3 (15) Іюня сего года, въ часъ пополудни, въ присутствіи правленія, будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу съ подряда работъ по исправленію флигелей казеннаго зданія, въ коемъ помѣщается Губернское Правленіе, съ квартирою Господина Начальника Губерніи, отъ суммы исчисленной по утвержденной смѣтѣ, 4,423 руб. $9\frac{1}{2}$ к. (in minus). Желающіе принять участіе въ торгахъ должны представить предъ означеннымъ срокомъ, именно за $\frac{1}{2}$ часа до начатія торговъ, представить на руки Секретаря присутствія, или прислать по почтѣ, запечатанныя объявленія, съ приложеніемъ Казначейской квитанціи во взносѣ $\frac{1}{10}$ части смѣтной суммы 442 руб. 31 коп. Объявленія должны быть написаны на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства по прилагаемой формѣ, четко безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ. Подробныя условія о сихъ торгахъ а также планъ и смѣта, могутъ быть разсматриваемы въ Административномъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія ежедневно, кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Сѣдлецъ, Мая 23 дня 1870 г.
Совѣтникъ, Преображенскій.

Форма объявленія.

Согласно объявленію Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія отъ Мая с. г. за N. симъ объявляю, что принимаю на себя въ подрядъ исполненіе работъ по исправленію флигелей казеннаго зданія, въ коемъ помѣщается Губернское Правленіе съ квартирою Г. Начальника Губерніи, за сумму N. (прописью), соглашаюсь со всѣми указаніями и обязательствами, изложенными въ торговыхъ условіяхъ. Казначейскую Квитанцію за N. въ принятіи отъ меня въ залогъ 442 руб. 31 коп. при семъ прилагаю, съ тѣмъ, чтобы залогъ этотъ, вслучаѣ неустойки на торгахъ, былъ мнѣ на руки возвращенъ (или же отправленъ по почтѣ на мой счетъ, адресуя въ г. N.). Постоянное жительство имѣю въ г. N. Іюня дня 1870 года. 1—3

(имя и фамилія).

N. D. 4009. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что 8 (20) Іюня 1870 г. въ 12 часовъ полудня въ присутствіи Губернскаго Правленія, будутъ производиться торги на отдачу съ подряда работъ на починку каменной набережной и строеній Ново-Александрійскаго Солянаго Магазина, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, начиная отъ суммы 2,621 р. 73 к.

Желающій взять на себя производство этихъ работъ, долженъ до срока назначеннаго для торговъ т. е. до 12 часовъ полудня, подать Секретарю Губернскаго Правленія запечатанное заявленіе, а сверхъ того во время торговъ, обязанъ представить залогъ равняющійся $\frac{1}{10}$ части смѣтной суммы, наличными деньгами или кредитными билетами принимаемыми по существующимъ постановленіямъ въ залоги.

Залогъ съемщика по пополненіи онаго до объявленной имъ на торгахъ суммы, будетъ отосланъ въ Губернское Казначейство, прочимъ же лицамъ, представленные ими къ торгамъ, залоги будутъ немедленно возвращены подъ собственноручную росписку на поданномъ ими заявленію, или на торговомъ актѣ.

Подробныя кондиціи къ торгамъ а также смѣту и планъ, желающіе могутъ прочесть въ Строительномъ Отдѣленіи Люблинскаго Губернскаго Правленія ежедневно съ 9 часовъ утра до 2 часовъ по полудни, за исключеніемъ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Форма заявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ . . . . Мая 1870 г. за N. . . я ниже подписавшійся симъ обязуюсь взять на себя производство работъ по починкѣ каменной набережной и строеній Ново-Александрійскаго Солянаго Магазина за сумму 00 руб. 00 коп. (сумма прописывается словами) подвергаясь всѣмъ обязанностямъ и кондиціямъ на основаніи коихъ будутъ производиться по сему подряду торги. Залогъ въ суммѣ 262 р. 17 к. при семъ представляю, съ тѣмъ, чтобы въ случаѣ, если подрядъ не останется за мною таковой былъ возвращенъ мнѣ на руки (или отосланъ въ мѣсто жительства моего въ N. по почтѣ на мой счетъ).

Постоянное мѣсто жительства моего N.

Число . . . . мѣсяца . . . . года.

Подпись, званіе, имя и фамилія.

Г. Люблинъ. 15 (27) Мая 1870 года.
Губернскій Архитекторъ, Шамота.
3—3 за Дѣлопроизводителя, Запасевичъ.

N. D. 4175. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 15 (27) Czerwca roku bież. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali Posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na dwuletnie to jest od d. 19 Czerwca (1 Lipca) r b., do tegoż dnia i miesiąca 1872 roku wydzierżawienie posesji Nr. 165. na Pradze, przy ulicy Targowej położonej, na rzecz zaległych podatków zajętej, od sumy dzierżawnej na rsr 224 rocznie ustanowionej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę dzierżawną rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 25 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację mocą której podejmuję się zadzierżawić posesję Nr. 165 w Pradze przy ulicy Targowej położoną na lat dwa, to jest od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r., ofiarując za takową dzierżawę rocznie rsr. N N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w kwocie rsr. 25 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N N. pisałem dnia N N.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Warszawa d. 22 Maja (3 Czerwca) 1870 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu Jenerał-Major,
Witkowski.
2—3 za Naczelnika Kancelarji, Dawidowski.

N. D. 4176. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 15 (27) Czerwca r. b. o godzinie 12-tej w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja (in plus) przez opieczętowane deklaracje, na dwuletnie, to jest: od d. 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. wydzierżawienie posesji Nr. 2988b w Warszawie przy ulicy Czerniakowskiej położonej, na rzecz zaległych podatków zajętej od sumy dzierżawnej na rs. 150 rocznie ustanowionej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę dzierżawną rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rsr. 15 i na koszta ogłoszenia rsr. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym, każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się zadzierżawić posesję Nr. 2988b w Warszawie przy ulicy Czerniakowskiej położoną, na lat 2, to jest: od d. 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. do tegoż dnia i mca 1872 r. ofiarując za takową dzierżawę rocznie rsr. NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rsr. 15 i na koszta ogłoszenia rsr. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w NN. pisałem dnia NN.

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

Warszawa d. 22 Maja (3 Czerwca) 1870 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego-Sztabu, Jenerał Major,
Witkowski.
za Naczelnika Kancelarji, Dawidowski.

N. D. 3912. Варшавская Казенная Палата.

Симъ объявленіемъ что 10 (22) Іюня 1870 г. въ 12 часовъ дня въ торговомъ присутствіи сей Палаты будутъ произведены изустные въ восходящимъ порядкѣ торги на отдачу въ 12 лѣтнюю аренду срокомъ съ 20 Мая (1 Іюня) 1870 до 20 Мая (1 Іюня) 1882 г.

1. пофранцисканскихъ земель въ городѣ Варкѣ Горно-Кальварійскаго уѣзда отъ 300 р.

2. права продажи питей въ земляхъ Орле, Рыбины, Вырубки и Свинки Радѣевскаго уѣзда отъ 260 р. 5 коп.

Явившіеся къ торгамъ конкуренты обязаны представить въ видѣ залога по 1 статьи 150 руб. а по 2 статьи 130 р. наличными деньгами или Государственными процентными бумагами по установленной для залоговъ цѣнѣ.

Нежелающіе участвовать въ изустныхъ торгахъ, могутъ прислать въ Палату въ день назначенный для торговъ до 12 часовъ утра запечатанныя объявленія съ приложеніемъ требуемаго залога или квитанціи во внесеніи таковаго въ казначейство.

Сказанныя объявленія должны быть писаны по образцу указанному въ ст. 1909 св. зак. Т. X часть I (изд. 1857 г.).

О всѣхъ прочихъ условіяхъ можно освѣдомиться ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты въ присутственное время.

Варшава, д. 14 Мая 1870 г.

Помощникъ Управляющаго,
Баронъ Корфъ.

N. D. 4159. Радомская Казенная Палата.

Объявляетъ, что 15 (27) Іюня сего 1870 г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ сей Палатѣ публичные (in plus) торги на отдачу въ 12-лѣтнюю аренду съ 1 (13) Іюня 1870 года по тоже число 1882 года, особо пропинацію на крестьянскихъ земляхъ отошедшихъ отъ маіоратнаго имѣнія Сѣцѣховъ, Козеницкаго Уѣзда, а именно въ деревняхъ: Клашторная воля, Залесѣ, Нагоржинъ, Кемпице, Борковецъ борки и Логъ отъ суммы 516 руб. и особо пропинацію въ посадѣ Сѣцѣховъ, отъ суммы 474 руб. на общихъ контрактныхъ условіяхъ для аренды казенныхъ оброчныхъ статей и съ тѣмъ, что казна, по истеченіи первыхъ трехъ лѣтъ аренды, въ вправѣ подчинить пропинацію эту новымъ правиламъ, кои могутъ быть изданы по сему предмету съ предвареніемъ о томъ съемщика за 6 мѣсяцевъ впередъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ этихъ должны явится въ означенный срокъ въ Казенную Палату и представить предварительный залогъ, равняющійся ¼ части суммъ назначенныхъ къ торгамъ, равно представить доказательства, что на основаніи 284 и 285 ст. Устава объ акцизномъ сборѣ не подлежатъ изъятію отъ участія въ этихъ торгахъ.

О состояніи выше означенныхъ статей контрагенты могутъ удостовѣриться на мѣстѣ, подробныя же условія сихъ арендъ разсматривать, ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Радомъ, Мая 19 дня 1870 года.

Управляющій, Петровъ.
3—3 Асесоръ, Вышковскій.

N. D. 4030. Управленіе Западнаго Почтоваго Округа.

Извѣщаетъ, что 3 (15) Іюня 1870 года, въ 12 часовъ въ полдень, произведены будутъ въ присутствіи сего же Управленія, въ Почтовомъ домѣ въ Варшавѣ на Варецкой площади, торги за опечатанными объявленіями на работы въ почтовыхъ помѣщеніяхъ въ Варшавѣ, а именно: на устройство пола въ воротахъ, починку мостиковъ на канавѣ, оклейку стѣнъ обоями, снятіе гербовъ и устройство взамѣнъ ихъ желѣзныхъ вывѣсокъ.

Торговыя условія, могутъ быть разсмотрѣны въ урочные часы у Начальника Канцеляріи Управленія Западнаго Почтоваго Округа. Желающій участвовать въ торгахъ долженъ представить на руки того же Начальника въ выше означенный день до 12 часовъ дня, опечатанное сургучемъ объявленіе, написанное безъ исправленій, подчистокъ и перемарокъ, на гербовой бумагѣ тридцати копѣечнаго достоинства, съ показаніемъ въ ономъ прописью, количество уступленнаго въ пользу Казны процента.

Къ объявленію долженъ быть приложенъ залогъ въ количествѣ 20 руб. сер., наличными деньгами.

Объявленія съ подчистками и поправками, приняты не будутъ.

Г. Варшава, Мая 18 дня 1870 года.

За Начальника Округа,
Фетистовъ.
Начальникъ Отдѣленія,
2—3 Хрубантъ.

N. D. 4118. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Suwałkach.

Podaje do wiadomości powszechnej, że na zasadzie art. 7, postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

1. Chorzele, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 roku wynoszą rs. 700, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rs. 3,304 kop. 76, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,525, termin sprzedaży dnia 16 (28) Listopada 1870 roku, przed Rejentem Mateuszem Szmiarowskim w Łomży.

2. Dąbrowa Bybytki, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Tykocińskim, Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 roku rs. 160, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rs. 545 kop. 65, vadium do licytacji złożyć się winno rs. 400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,750, termin sprzedaży dnia 17 (29) Listopada 1870 r., przed Rejentem Dominikiem Sadowskim w Łomży.

3. Dobrochy, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 roku rsr. 390, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rsr. 1,845 kop. $12^{1}/_{2}$, vadium do licytacji złożyć się winno rsr. 850, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,425, termin sprzedaży dnia 18 (30) Listopada 1870 r., przed Rejentem Mikołajem Rogowskim w Łomży.

4. Dobrzyjałowo, z przyległością na Jurcu Wielkim, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 r. rs. 660, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rs. 3,284 kop. 48, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 1,400, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 9,450, termin sprzedaży dnia 16 (28) Listopada 1870 roku, przed Rejentem Dominikiem Sadowskim w Łomży.

5. Dowiaciszki, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Sejnskim, Gubernji Suwalskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 r. rsr. 165, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rs. 756 k. 11, vadium do licytacji złożyć się winne rsr. 400, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 2,425, termin sprzedaży dnia 16 (28) Listopada 1870 r., przed Rejentem Władysławem Russockim w Suwałkach.

6. Drogoszewo, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 roku rsr. 200, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rsr. 1,286 kop. $16^{1}/_{2}$, vadium do licytacji złożyć się winne rsr. 450, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4.125, termin sprzedaży dnia 18 (30) Listopada 1870 roku, przed Rejentem Mateuszem Szmiarowskim w Łomży.

7. Drożęcin Lubiejewo, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 roku rs. 230, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rs. 919 kop. $80^{1}/_{2}$, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,950, termin sprzedaży dnia d. 13 (25) Listopada 1870 r., przed Rejentem Dominikiem Sadowskim w Łomży.

8. Gosie Wybrany, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 r. rs. 360, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rsr. 1,588 kop. $10^{1}/_{2}$, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,275, termin sprzedaży dnia 17 (29) Listopada 1870 r., przed Rejentem Matauszem Szmiarowskim w Łomży.

9. Grajewo, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Biebrzańskim, Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 roku rsr. 4,050, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rs. 21,881 kop. $89^{1}/_{2}$, vadium do licytacji złożyć się winne rsr. 7,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 45,209, termin sprzedaży dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1870 roku, przed Rejentem Dominikiem Sadowskim w Łomży.

10. Kubra A, B, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 r. rs. 600, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rsr. 2,758 kop. 44, vadium do licytacji złożyć się winne rsr. 1,250, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,000, termin sprzedaży dnia 20 Listopada (2 Grudnia) 1870 r., przed Rejentem Dominikiem Sadowskim w Łomży.

11. Obelica Struczkowskich, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Sejnskim, Gubernji Suwałkskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 roku rsr. 650, nieumożona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rs. 2,859, vadium do licytacji złożyć się winne rsr. 1,300, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,000, termin sprzedaży dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1870 r., przed Rejentem Władysławem Russockim w Suwałkach.

12. Poszyrwinty, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w O-gu Kalwaryjskim, Gub. Suwałkskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 r. rs. 260, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rsr. 1,130 kop. 27, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 3,625, termin sprzedaży dnia 17 (29) Listopada 1870 r., przed Rejentem Janem Niwińskim w Suwałkach.

13. Puchały, tudzież dóbr ziemskich Pniewo część B, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 roku rsr. 1,250, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rsr. 6,002 kop. $52^{1}/_{2}$, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 2,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,575, termin sprzedaży dnia 23 Listopada (5 Grudnia) 1870 r., przed Rejentem Mateuszem Szmiarowskim w Łomży.

14. Rumbowicze, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Kalwaryjskim, Gubernji Suwałkskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 roku rs. 500, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rsr. 2,057 kop. $83^{1}/_{2}$, vadium do licytacji złożyć się winne rsr. 1.200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6.753 kop. $12^{1}/_{2}$, termin sprzedaży dnia 17 (29) Listopada 1870 roku, przed Rejentem Władysławem Russockim w Suwałkach.

15. Sandziwuje, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 roku rs. 410, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rsr. 1,808 kop. 43, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 5,800, termin sprzedaży dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1870 r., przed Rejentem Mateuszem Szmiarowskim w Łomży.

16. Wiejsieje, do których należą folwarki: 1. Wysoki Dwór; 2. Purwiszki i 3. Podwiejsiejki, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Sejnskim, Gubernji Suwałkskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 roku rs. 2,500, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rsr. 15,823 kop. 71, vadium do licytacji złożyć się winne rsr. 5,600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 50,750, termin sprzedaży dnia 16 (28) Listopada 1870 r., przed Rejentem Janem Niwińskim w Suwałkach.

17. Żebrzyszki, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Sejnskim, Gubernji Suwałkskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 roku rs. 500, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rs. 1,327 kop. $69^{1}/_{2}$, vadium do licytacji złożyć się winne rsr. 1.150, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,800, termin sprzedaży dnia 18 (30) Listopada 1870 r., przed Rejentem Władysławem Rusockim w Suwałkach.

18. Laskowiec, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 r. rsr. 873, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rsr. 1,753 kop. $86^{1}/_{2}$, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,658 kop. $12^{1}/_{2}$, termin sprzedaży dnia 23 Listopada (5 Grudnia) 1870 roku, przed Rejentem Dominikiem Sadowskim w Łomży.

19. Bakałarzewo, składające się z folwarków: Garbaś, Siekierowo i Nowopol, do których należą jeziora: a) Szumowo, b) Garbaś, c) Długie, d) Gaczne, e) Siekierowo i f) Głębokie, oraz ze wszelkiemi przyległoś. i przynależytościami, w Okręgu Dąbrowskim, Gubernji Suwałkskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 r. rsr. 3,600, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rub. sr. 20,005 kop. $17^{1}/_{2}$, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 7,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 68,960, termin sprzedaży dnia 23 Listopada (5 Grudnia) 1870 roku, przed Rejentem Władysławem Russockim w Suwałkach.

20. Kiże, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Kalwaryjskim, Gubernji Suwałkskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 r. rs. 780, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rsr. 3,481 kop. 20, vadium do licytacji złożyć się winne rsr. 1,530, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 12,230, termin sprzedaży dnia 20 Listopada (2 Grudnia) 1870 roku, przed Rejentem Janem Niwińskim w Suwałkach.

21. Kowalewszczyzna i Jenki część A, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w O-gu Tykocińskim, Gub. Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 roku rs. 3,660, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rs. 14,846 kop. $74^{1}/_{2}$, vadium do licytacji złożyć się winne rub. sr. 6,700, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 53,260, termin sprzedaży dnia 21 Listopada (3 Grudnia) 1870 r., przed Rejentem Dominikiem Sadowskim w Łomży.

22. Ochotniki, ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Sejnskim, Gubernji Suwałkskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 r. rs. 460, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rs. 1,567 kop. $1^{1}/_{2}$, vadium do licytacji złożyć się winne rsr. 1,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 5,980, termin sprzedaży dnia 21 Listopada (3 Grudnia) 1870 r. przed Rejentem Władysławem Russockim w Suwałkach.

23. Wysokie Mazowieckie, do których należą: folwarki: Zawrocie, Osipy i Michałki, oraz ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Tykocińskim, Gubernji Łomżyńskiej położone, raty zaległe po włącznie ratę Czerwcową 1870 r. rsr. 5,200, nieumorzona pożyczka jaka po zapłaceniu zaległości przejdzie na nowonabywcę rs. 23,419 kop. $62^{1}/_{2}$, vadium do licytacji złożyć się winne rs. 10,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 91,210, termin sprzedaży dnia 24 Listopada (6 Grudnia) 1870 roku, przed Rejentem Dominikiem Sadowskim w Łomży.

We wszystkich powyższych dobrach z powodu uwłaszczenia włościan, przedmiotem sprzedaży są wyłącznie tylko grunta po ich uposażeniu przy dziedzicu pozostałe.

Uwaga I. Ponieważ przy wypłacie Listów likwidacyjnych dla dóbr Bakałarzewo Towarzystwo Kredytowe zatrzymało na wzmocnienie bezpieczeństwa udzielonej pożyczki rs. 3,050, z dóbr Kiże rs. 200, Kowalewszczyzna rs. 3,400, Ochotniki rs. 2,200 i Wysokie Mazowieckie rs. 2,350. Nowonabywca zatem obowiązany wystąpić z częścią pożyczki wyrównywającą powyższym kwotom, spłacając takową w ciągu dni 20 od daty licytacji.

Na ten cel nowonabywca wnieść powinien z dóbr Bakałarzewo w Listach Zastawnych Okresu 3-go Serji II-ej rs. 3,030, a w goto-

wiźnie rsr. 20, z dóbr Kiże w Listach Zastawnych Okresu 3 go Serji II-ej rs. 195, a w gotowiźnie rsr. 5. z dóbr Kowalewszczyzna w Listach Zastawnych Okresu 3 go, Serji II-ej rs. 3,390, a w gotowiźnie rs. 10, z dóbr Ocho-Setniki w Listach Zastawnych Okresu 3-go Serji II-ej rs. 2,190 a w gotowiźnie rs. 10, z dóbr Wysokie Mazowieckie w Listach Zastawnych Okresu 3-go Serji I-ej rsr. 2,340, a w gotowiźnie rs. 10.

Umorzenie części pożyczki zagwarantowanej Listami Likwidacyjnemi liczyć się ma po włącznie ratę Grudniową 1870 r. i od tej części ratę rzeczoną nowonabywca z własnych funduszów uiścić winien.

Uwaga II. Wrazie gdyby powyższe sprzedaże nie przyszły do skutku dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż odbędzie się w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi.

Sprzedaże odbywać się będą w terminach jak wyżej o godzinie 10 z rana, w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej. Gdyby zaś Rejent przed ktorym licytacja ma się odbywać był przeszkodzony, takowa odbędzie się w jego Kancelarji, przed innym Rejentem który go zastąpi

Gdyby termin przypadł na dzień świąteczny, sprzedaż odbędzie się w dniu następnym.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Kancelarji Pisarza Dyrekcji Szczegółowej.

Suwałki, dnia 18 (30) Maja 1870 r.

za Prezesa, T. Wolski.

Pisarz, Świętosławski.

N. D. 4294. Александровская Таможня симъ объявляетъ, что съ 15 (27) Iюня по 19 Iюня (1 Iюля) с. г. будутъ продаваться въ г. Влоцлавскѣ съ аукцiона конфискованные товары по оцѣнкѣ всего на 4,500 рублей, состоящiе изъ бумажныхъ, шерстяныхъ, льняныхъ издѣлiй, и другихъ разныхъ мелкихъ товаровъ. Эти товары будутъ продаваться ежедневно, начиная съ 11 часовъ утра до 4 по полудни.

* * *

Komora Aleksandrowo niniejszem ogłasza, iż w dniu 15 (27) Czerwca po 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. sprzedawane będą w Włocławsku przez publiczna licytację towary skonfiskowane oszacowane razem na rs. 4,500 a mianowicie: wyroby wełniane, bawełniane, lniane, oraz inne rożne towary. Wyż wspomnione przedmiota sprzedawane będą każdodziennie od godziny 11 rano do 4 po południu.

Александровс, Мая 23 дня 1869 г.

За Управляющаго, (. . . . . . .)

N. D. 4308. *Радомское Уѣздное Управленiе.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣнiе, что въ Радомскомъ Уѣздномъ Управленiи 5 (27) Iюня с. г. въ 12 часовъ дня, будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленiй на подрядъ починки католической церкви въ деревнѣ Одеховѣ, отъ назначенной смѣтной суммы 1,666 руб. 73 к. с. (in minus). Желающiе участвовать на торгахъ обязаны къ означенному сроку представить свои декларацiи на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства съ приложенiемъ къ онымъ квитанцiи на взносъ временнаго залога въ количествѣ 126 руб. 67 коп.

Торговыя кондицiи можно видѣть въ Уѣздномъ Управленiи, ежедневно за исключенiемъ праздничныхъ и табельныхъ дней. Форма объявленiя прилагается.

Г. Радомъ, Мая 25 дня 1870 года.

За отсутствiемъ, Начальникъ Уѣзда, Поручикъ, Михалисъ.

1--3 За Дѣлопроизводителя, Грибовскiй.

Форма объявленiя.

Вслѣдствiе объявленiя Радомскаго Уѣзднаго Управленiя отъ . . . . с. г. N. . . . ., симъ заявляю, что обязуюсь взять подрядъ починки католической церкви въ дер. Одеховѣ, за сумму . . . . съ соблюденiемъ всѣхъ торговыхъ условiй установленныхъ для настоящаго подряда. На взносъ временнаго залога представляю квитанцiю кассы.

Мѣсто постояннаго моего жительства въ N. писалъ въ N. . . числа . . . мца 1870 г.

(Имя и фамилiя).

N. D. 4192. *Сандомирская Таможня.*

Симъ объявляетъ, что 23 Iюня (5 Iюля) с. г., начиная съ 12 часовъ дня, будетъ производиться при сей Таможнѣ продажа съ публичнаго торга, разныхъ конфискованныхъ товаровъ, а именно:

Бумажныхъ издѣлiй, по оцѣнкѣ на 868 р. 9¼ коп.

Шерстяныхъ, по оцѣнкѣ на 29 р. 17 к.

Шелковыхъ, по оцѣнкѣ 14 р. 20½ коп.

Льняныхъ и пеньковыхъ, по оцѣнкѣ на 76 р. 70 коп.

Мелкихъ товаровъ, по оцѣнкѣ на 4 руб. 52½ коп.

Всего по оцѣнкѣ на 992 р. 69¼ коп.

Г. Сандомиръ, 22 Мая 1870 года.

1--3 Управляющiй, Венгленскiй.

N. D. 4317. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Eljasza Jedronow Porucznika pierwszego Pontonnego Batałjonu Saperów Wojsk Cesarsko-Rosyjskich w Warszawie pod Nr. 1090 zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Stabrowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 486*B* zamieszkałego obrane mającego w poszukiwaniu sumy rs. 3,600 listami likwidacyjnemi Królestwa Polskiego, w nominalnej wartości i rs. 2,800 w gotowiźnie z procentem od obydwóch sum do d. 1 (13) Stycznia 1869 r. na rs. 170 obliczonym i dalszym, oraz kosztów od Chai Rajzli Mundlak właścicielki nieruchomości Nr. 24/5 w mieście Nowym Dworze położonej, tamże zamieszkałej, protokółem Michała Wacława Markiewicza Komornika przy Trybunale tutejszym w d. 13 (25) Sierpnia 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście Nowym Dworze pod Nr. 24 i 25 hypotecznie, zaś pod Nr. 24, 25, 26, 27, 40 i 41 policyjnie oznaczona na gruncie dziedzicznym narożnie ulic Warszawskiej, Sosnowej i Żałobnej w okręgu powiecie i gubernji Warszawskiej, w gminie masta Nowego-Dworu, paraji miejscowej pod jurisdykcją Sądu Pokoju wydziału IV na Pradze położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Chai Rajzli Mundlak należąca, w dzierżawnem posiadaniu Rachnika Pfefer, tamże w Nowym-Dworze mieszkającego na lat trzy od d. 1 (13) Października 1868 roku do tegoż dnia i miesiąca 1871 r. za cenę rs. 1,000 rocznie, za kontraktem urzędowym przed Stanisławem Tyrchowskim Rejentem w Warszawie w d. 2 (14) Października 1868 r. zdziałanym zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około 17,000 łokci kwadratowych obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania.

1. Kamienica masiv z cegły murowana, o suterynach, parterze jednem piętrze z poddaszami, blachą kryta cztery kominy murowane mająca.

2. Oficyna do szczytu kamienicy powyższej przybudowana, frontem w przedłużeniu od ulicy Warszawskiej czyli Sosnowej i Żałobnej stojąca w części ze zwyczajnego a w części z Pruskiego muru postawiona, w połowie gątami kryta, 2 kominy murowane mająca.

3. Parkan z bali w słupy postawiony, w którym urządzona jest brama dwóskrzydłowa.

4. Oficyna drewniana z bali w słupy zbudowana od ulicy Żałobnej, z wejściem od strony podwórza i ulicy Żałobnej gontami kryta 2 kominy murowane mająca,

5. Oficyna drewniana deskami szalowana w przedłużeniu poprzedniej, gontami kryta, 4 kominy murowane mająca.

6. Oficyna w poprzek podwórza stojąca z bali w słupy zbudowana, gontami kryta, 3 kominy murowane mająca.

7. Parkan z półokrąglaków w sztorc postawiony około 3 łokci długości mający.

8. Zabudowania z grzewa w słupy zbudowane, gontami kryte o dwóch wierzejach dwuskrzydłowych, przy tym budynku jest budka z desek dla stróża.

9. Kuźnia z bali w słupy zbudowana, gontami kryta jeden komin mająca.

10. Parkan z półokrąglaków w słupy na storc postawiony.

11. Domek (piekarnia) z drzewa w słupy zbudowany, gontami kryty z jednym kominem murowanym.

12. Chlewy z bali w słupy zbudowane w połowie deskami kryte.

13. Wozownia z bali w słupy zbudowana gontami kryta.

14. Kloaka deskami szalowana, gontami kryta.

15. Ogród owocowy i warzywny, parkanem z galarowizny i kołkami ogrodzony.

16. Parsk w ziemi urządzony ziemią kryty.

17. Chlewek z desek deskami kryty.

18. Chlewek takiż sam jak poprzedni.

19. Parkan drewniany.

20 Oficyna z bali w słupy zbudowana, gontami kryta o jednym kominie murowanym.

21. Studnia balami cebrowana.

22. Ogródek dziki parkanem zbali ogrodzony w którym jest urządzona wystawka na słupach gontami kryta, oraz kuczka z drzewa, gontami kryta.

23. Podwórze niebrukowane.

Lokatorowie w tej nieruchomości zamieszkali komorne opłacają dzierżawcy.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Stabrowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w Warszawie pod Nr. 486B; zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone.

1. Mikołajowi Fedorow Burmistrzowi miasta Nowego-Dworu, tamże w Nowym-Dworze zamieszkałemu i urzędującemu na ręce Tomasza Kosmali Ławnika, jako zastępującego Burmistrza.

2. Teofilowi Vogt, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału IV, na Pradze przy Warszawie pod № 381 urzędującemu, na ręce Piotra Cieraszkiewicza Podpisarza tegoż Sądu.

Obudwom d. 15 (27) Sierpnia 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Pradze d. 16 (28) Sierpnia 1869 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 16 (28) Października 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Stabrowski Patron przy Trybunale tutejszym któregо zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 29 Sierpnia (10 Wrześ.) 1869 r.

w z. Podpisarz Trybunału
Juljan Swierczewski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 29 Sierpnia (10 Wrześ.)1869 r.

w zast. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków, w dniu 16 (28) Października 30 Października (11 Listopada) i 13 (25) Listopada 1869 r. Trybunał wyrokiem swym daty 13 (25) Listopada r. b., termin do przygotowawczego przysądzenia na d. 8 (20) Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana w Wydziale I wyznaczył, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,000 przez popierającego sprzedaż postąpionej.

Warszawa d. 17 (29) Listopada 1869 r.

Pisarz Trybunału
Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość w Nowym Dworze położona przysądzoną została przygotowawczo Józefowi Stabrowskiemu Patronowi Trybunału za sumę rs. 4,000 i Trybunał wyrokiem w tymże dniu zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży na dzień 4 (16) Lutego r. b. godzinę 10 z rana, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 14,057 jako od ⅔ części szacunku, taksą biegłych wykrytego.

Vadium do licytacji wynosi rs. 1,200.

Warszawa d. 12 (24) Stycznia 1870 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Ponieważ termin ten do skutku nie doszedł przeto Trybunał wyrokiem z dnia 9 (21) Lutego r. b. nowy termin ostatecznego przysądzenia na d. 24 Marca (5 Kwietnia) 1870 r. oznaczył. W terminie tym rzeczone nieruchomości za sumę rs. 17,000 Eljaszowi Jedronoff Porucznikowi Pontonnego I Batalionu Saperów, w Warszawie pod Nr. 1587 zamieszkałemu, pośrednictwem Józefa Stabrowskiego Patrona przysądzone zostały.

Gdy ten jednak, jak przekonywa świadectwo Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 15 (27) Maja r. b. warunkom licytacyjnym zadość nie uczynił, przeto Chaim Tykociner wierzyciel hypoteczny, w Warszawie pod Nr. 2304 zamieszkały, a zamieszkanie prawne u Artura Bardzkiego Patrona, w Warszawie pod Nr. 556 obierający, od którego tenże Patron prawne kroki czyni, w poszukiwaniu należnej sobie sumy rs. 17,076 przedsiewziął w myśl art. 738 i 739 K. P. S. jej sprzedaż w drodze relicytacji na risico Eliasza Jedronoff.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków dodatkowych sprzedaży odbędzie się w dniu 16 (28) Czerwca 1870 r. o godzinie 10 z rana, w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 14,057 przez relicytującego podanej.

Vadium rs. 1,200.

Warunki dodatkowe przejrzane być mogą w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie, oraz u podpisanego Patrona.

Warszawa d. 19 (31) Maja 1870 r.

Artur Bardzki, Patron.

N. D. 4306. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Teofila Lembki urzędnika, w Warszawie pod Nr. 2825 zamieszkałego, w imieniu własnem, oraz jako nabywcy praw od Aleksandra Lembke, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,000, rs. 989 i rsr. 1,500, czyli ogólnej sumy rsr. 4,489 z procentem 5% w chwili zapłaty obliczyć się mającym i kosztów z możnością potrącenia rs. 600, stosownie do aktu urzędowego przed Adamem Dziedzickim Rejentem, z dnia 22 Marca (3 Kwietnia) 1867 r. z powodu niewykreślenia ostrzeżenia przez Ewę Klarfeld na nieruchomości Nr. 1648 zapisanego, od Marjanny z Zawadzkich Jakóba Borkowskiego obywatela żony, bez asystencji męża z mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie, z dnia 24 Lutego (8 Marca) 1867 r. działającej, w Warszawie pod Nr. 1862 zamieszkałego, właścicielki nieruchomości Nr. 1648 w Warszawie. protokułem Mikołaja Magnuskiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1867 r. sporządzonym, zajętą i zaaresztowaną została na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Wspolnej pod Nr. 1648, w Okręgu, Powiecie i Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w Cyrkule Administracyjnym IX i X. Policyjnym IX, w gminie Magistratu miasta Warszawy, na gruncie czynszowym, z którego opłaca się do szpitala Ś-go Ducha po rs. 3 rocznie, położona, w dzierżawnem posiadaniu Piotra Krasnodębskiego do dnia 8 Stycznia n. s. 1868 r. za cenę roczną rs. 450 zostająca, dochodzoną wierzytelnością hypotecznie obciążona, powierzchni w przybliżeniu łokci kwadr. 2706 mająca.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom frontowy masiv murowany, o parterze i 1 piętrze, blachą żelazną kryty.

2. Oficyna masiv murowana parterowa, blachą żelazną kryta, 2 kominy murowane mająca, obok wystawka, w której schody na górę o 20 stopniach.

3. Budynek z desek w słupy deskami kryty.

4. Komórka z desek pod deskami.

5. Spichrz z desek w słupy, blachą żelazną kryty.

6. Komórki z desek w słupy blachą żelazną kryte.

7. Komórki z desek deskami kryte.

8. Komórki jak poprzednio.

9. Kloaki z desek deskami kryte.

10. Wozownia z bali w słupy, gontami pokryta.

11. Szopa na słupach deskami kryta.

12. Śmietnik z bali w słupy.

13. Studnia balami cembrowana z pompą.

14. Parkan murowany.

W nieruchomości tej jest 9-ciu lokatorów, z imion i nazwisk i ilości opłacanego czynszu, w akcie zajęcia wyszczególnionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą popierającego Teofila Tomickiego, Adwokata, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kaliktowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III, w Warszawie, pod Nr. 403 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 20 Listopada (2 Grudnia) 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej zajętej nieruchomości Nr. 1648 w Warszawie, dnia 20 Listopada (1 Grudnia) 1867 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału tutejszego w Warszawie, pod Nr. 549, o godzinie 10-ej z rana, dnia 24 Stycznia (6 Lutego) 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teofil Tomicki Adwokat, w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkały.

Warszawa dnia 4 (16) Grudnia 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie, dnia 4 (16) Grudnia 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych do sprzedaży nieruchomości tej ułożonych, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym dnia 22 Lutego (5 Marca) 1868 r., termin do przygotowawczego tejże nieruchomości przysądzenia, wyznaczył na dzień 14 (26) Marca r. b., w którym to dniu powyż rzeczona nieruchomość przygotowawczo Teofilowi Tomickiemu Adwokatowi za sumę rs. 3,000 przysądzoną została, a następnie tymże wyrokiem, tenże Trybunał termin do ostatecznego przysądzenia tejże nieruchomości wyznaczył na dzień 16 (28) Maja 1868 r., lecz gdy z powodu sporów, w terminie tym sprzedaż do skutku przyjść nie mogła, a nadto Józef i Ewa małżonkowie Kowalewscy obywatele, w Nowej Pradze pod Warszawą pod Nr. 23 zamieszkali, nabyli od Teofila Lembke dwie wierzytelności, o które subhastacja zarządzoną została, to jest rs. 2,000 i rs. 989, przeto tenże Trybunał wyrokiem zapadłym d. 4 (16) Grudnia 1869 r., termin do ostatecznego tejże nieruchomości przysądzenia wyznaczył na dzień 16 (28) Stycznia 1870 r., w którym to dniu powyż rzeczona nieruchomość ostatecznie sprzedaną zostanie.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 5,751 kop. 60, jako ⅔ części szacunku taksą przez biegłych sądowych sporządzoną, wykrytego.

Warszawa dnia 4 (16) Grudnia 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

W powyższym terminie popierający subhastacją Adwokat Teofil Tomicki licytacji nie odbył, a następnie pozyskał wyrok ilacyjny

Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 19 (31) Stycznia r. b. wyznaczający nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1648 w Warszawie, na dzień 3 (15) Marca 1870 r. godzinę 10 z rana. Poczem Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 23 Stycznia (4 Lutego) 1870 r. Teofilę z Szymanowskich 1-o voto Kaczorowską, obecnie Kazimierza Czajkowskiego naczelnika rewiru żonę, w asystencji męża czyniącą, wraz z tymże w Warszawie pod Nr. 2374 zamieszkałą, oraz Icyka Iberal handlującego, w Warszawie pod Nr. 1244 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kajetana Wałowskiego, Patrona w Warszawie pod Nr. 549*a* zamieszkałego, obrane mających, wierzycieli hypotecznych sumy rsr. 3,000 z procentami, upoważnił do ogłoszenia licytacji przez stosowne obwieszczenia i odbycia sprzedaży nieruchomości Nr. 1648 w Warszawie w terminie wyżej wzmiankowanym, to jest w d. 3 (15) Marca r. b. o godzinie 10 z rana, na wypadek gdyby Teofil Lembke przez Adwokata Teofila Tomickiego subhastacją popierający sprzedaży w tymże terminie nie odbył. Stosownie więc do tego wyroku Czajkowska i Iberal przez Kajetana Wałowskiego Patrona działający, ogłaszają licytację na termin powyższy, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale I.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 5,751 kop. 60, jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 28 Stycz. (9 Lutego) 1870 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym to jest w dniu 3 (15) Marca r. b. nieruchomość Nr. 1648 w Warszawie przysądzoną została ostatecznie za rs. 9,400 Adwokatowi Teofilowi Tomickiemu, który podług oświadczenia w deklaracji na dniu 16 (28) Kwietnia 1870 r. złożonej, zalicytował takową nieruchomość na rzecz popierającego subhastacją Teofila Lembke. Ponieważ nabywca warunków licytacyjnych nie dopełnił, przeto na żądanie Icyka Iberal handlującego wierzyciela hypotecznego sumy rs. 3,000 z procentem od Teofili Czajkowskiej hypotecznie nabytej, którego zamieszkanie rzeczywiste i prawne wyżej jest wskazane, oraz na żądanie Kajetana Wałowskiego Patrona, w Warszawie pod Nr. 549*a* zamieszkałego i tamże zamieszkanie prawne obrane mającego, któremu wyrokiem ostatecznego przysądzenia przyznane zostały koszta sporów i popierania sprzedaży w ilości rub. sr. 100, nieruchomość Nr. 1648 w Warszawie, w ślad art. 737 K. P. S. wystawioną zostaje na powtórną sprzedaż w drodze licytacji na ryzyko nabywcy.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale I, w dniu 11 (23) Maja 1870 r. o godzinie 10 z rana.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 5,751 kop. 60, jako $^2/_3$ taksy.

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży relicytacyjnej złożone są w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I. Sprzedażą dyrygować będzie Kajetan Wałowski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 18 (30) Kwietnia 1870 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniu 11 (23) Maja 1870 roku pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1648 w Warszawie, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tymże dniu wydanym, wyznaczył termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia pomienionej nieruchomości na dzień 27 Maja (8 Czerwca) 1870 r. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale I. Licytacja zacznie się od sumy rsr. 5,751 kop. 60, jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa dnia 11 (23) Maja 1870 roku.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W powyższym terminie nieruchomość Nr. 1648 w Warszawie, przygotowawczo przysądzoną została Kajetanowi Wałowskiemu Patronowi za sumę rs. 5751 kop. 60 i Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem na dniu 27 Maja (8 Czerwca) 1870 r. wydanym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia wymienionej nieruchomości na dzień 15 (27) Czerwca 1870 r. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale I. Licytacja zacznie się od sumy rs. 5,751 kop. 60, jako $^2/_3$ części szacunku taksą wykrytego.

Warszawa d. 28 Maja (9 Czerwca) 1870 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 4304.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 551 zamieszkały, ogłasza, że na podstawie trzech wyroków powyższego Trybunału: jednego z dnia 27 i 30 Stycznia (8 i 11 Lutego) 1867 r. przez wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 10 (22) Maja 1868 r. i Rządzącego Senatu z dnia 10 (22), 11 (23) i 12 (24) Marca 1869 r. potwierdzonego, dział dóbr Góry z przyległościami i miasta Wyśmierzyc, po niegdy Teresie z Brochockich Witkowskiej pozostałych, nakazującego; drugiego z dnia 1 (13) Sierpnia 1869 r. biegłych do udzielenia opinji i sporządzenia taksy mianującego; trzeciego z d. 5 (17) Listopada 1869 r., taksę biegłych potwierdzającego, sprzedane zostaną w drodze działu:

DOBRA ZIEMSKIE

I. Góry z przyległościami, w gminie i parafji Promna, Powiecie Grójeckim, Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Grójcach położone, z folwarku i wsi Góry składające się, po uwłaszczeniu włościan na zasadzie Najwyższego Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. ogólnej przestrzeni folwarcznej w gruntach ornych, łąkach, pastwiskach, ogrodach, placach pod zabudowaniami i wodach mórg miary nowopolskiej 1,089, prętów 167, pręcików 41, obejmujące.

Na gruntach folwarcznych znajdują się zabudowania:

1. Dwór z drzewa pobudowany, otynkowany, gontami pokryty.
2. Dom z drzewa w węgieł postawiony.
3. Dwie stodoły.
4. Dwie owczarnie.
5. Obora.
6. Stajnia.
7. Wołownia.
8. Trzy szopy, z których jedna do młocarni.
9. Wozownia.
10. Chlewy, komórki i kurniki.
11. Parkan z żerdzi.
12. Chałupa czworak, w połowie własność dominium, a w drugiej połowie uwłaszczona.
12. Dom dla pachciarza o czterech mieszkaniach, z ktorych jedno uwłaszczone.
14. Karczma nad rzeką Pilicą.
15. Karczma przy trakcie.
16. Wiatrak zwany Koźlak.
17. Chałupa dwojak.
18. Kuźnia.
19. Spichrz.
20. Studnia wycembrowana balami, z żurawiem.
21. Zrąb po owczarni zrujnowanej.

Wszystkie powyższe zabudowania z drzewa są postawione.

II. Miasto Wyśmierzyce, w gminie Magistratu i parafji miasta Wyśmierzyce, Powiecie i Gubernji Radomskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Radomiu położone.

Miasto to, na zasadzie Najwyższego Ukazu z d. 1 Czerwca 1869 r. i Postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem z dnia 17 (29) Października 1869 r. na osadę Wyśmierzyce przemianowane i do gminy Radzanów przyłączone zostało.

Po zniesieniu na zasadzie Najwyższego Ukazu z d. 28 Października (9 Listopada) 1866 r. stosunków dominjalnych, obejmuje przestrzeni w ogóle mórg miary nowopolskiej 96 prętów 129.

W tej przestrzeni mieszczą się:

1. Dwa place w rynku położone, mórg nowopolskich 2, prętów 79.
2. Pięć ogrodów, mórg nowopolskich 3, prętów 67.
3. Siedm kawałków gruntu ornego, mórg nowopolskich 81, prętów 241, i
4. Pięć kawałków łąki, mórg nowopolskich 9, prętów 192.

Grunta, łąki, ogrody i place, przedzielone są gruntami uwłaszczonych mieszczan.

Na placach znajdują się zabudowania:

1. Karczma wraz z zajazdem z drzewa pobudowana, służy do propinacji, z której płacą dzierżawy rocznie rs. 450.
2. Dom czworak.

Dobra powyższe należą do sukcesorów testamentowych niegdy Teresy z Brochockich Witkowskiej, mianowicie:

a) do Karoliny Marjanny z Szamowskich Otockiej, Mikołaja Otockiego małżonki, w Warszawie pod Nr. 1372 lit. a.,

b) do SS-rów po Julji z Brochockich Gumowskiej: Heleny, Marjanny i Jana nieletnich Gumowskich, przy Adamie Gumowskim ojcu, opiekunie głównym, w folwarku Bednarówce, Powiecie Proskurowskim, Gubernji Podolskiej;

c) do SS-rów po Antonim Brochockim, to jest nieletniego Tadeusza Brochockiego, przy Adeli Brochockiej matce, opiekunce głównej, w Warszawie pod Nr 585;

d) do SS rów Józefa Brochockiego:

aa. Ludwika Brochockiego, w mieście Grójcach Powiecie Grójeckim;

bb. Władysława Brochockiego, we wsi Jasionna Gubernji Radomskiej,—i

e) do Pelagji z Brochockich Niewmierzyckiej, Lucjana Niewmierzyckiego małżonki, w mieście Żytomierzu Gubernji Wołyńskiej, wszystkich jak wyżej zamieszkałych, na których tytuł własności dóbr Góry hypotecznie przepisany został.

Opiekunem przydanym nieletnich Gumowskich jest Seweryn Pruszkowski, w Woli Zbigniewskiej, Powiecie Grójeckim, a nieletniego Tadeusza Brochockiego Józef Dracholl, urzędnik, w Warszawie pod Nr. 803 zamieszkali.

Miasto, obecnie osada Wyśmierzyce, ma wspólną księgę hypoteczną z dobrami Kiełbów, w Okręgu Radomskim, Powiecie i Gubernji Radomskiej położonemi.

Bliższą wiadomość o stanie sprzedawanych dóbr powziąść można na gruncie, z taksy i wykazu hypotecznego.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne, oraz taksę, przejrzeć można w Kancelarji Pisarza Trybunału w Wydziale I, lub u podpisanego Patrona.

Dla dogodności kupujących i otrzymania korzystniejszego szacunku. sprzedaż odbędzie się w dwóch oddziałach:

Oddział I-szy. Dobra Góry z przyległościami.

Oddział II-gi. Miasto, obecnie osada Wyśmierzyce.

Termin przygotowawczego przysądzenia, odbędzie się w dniu 27 Maja (8 Czerwca) 1870 roku, przed W-nym Józefem Sadkowskim, Asesorem Trybunału Cywilnego w Warszawie, pod N-rem 549 o godzinie $9^1/_2$ z rana

Licytacja oddziału I. dóbr Góry z przyległościami zacznie się się od sumy rs. 32,410 kop. 80.

Licytacja oddziału II. miasta, obecnie osady, Wyśmierzyce, zacznie się od sumy rsr. 6,147 kop. 10, taksą biegłych wykrytej.

Vadium do licytacji oddziału I. wynosi rs. 3,000.

Vadium do licytacji oddziału II. wynosi rs. 1,500.

Warszawa d. 13 (25) Kwietnia 1870 r.

Wincenty Mellerowicz, Patron.

Po odbyciu w powyższym terminie drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a zarazem przygotowawczego przysądzenia, delegowany Asesor Trybunału oznaczył termin do ostatecznej sprzedaży pod Nr. 549 na dzień 12 (24) Czerwca r. b. godzinę 5 po południu.

W terminie tym, licytacja oddziału I. dóbr Góry z przyległościami, zacznie się od sumy rs. 32,410 kop. 80, a licytacja oddziału II-go miasta, obecnie osady Wyśmierzyce, od sumy rsr. 6,147 kop. 10, taksą biegłych wykrytej.

Warszawa d. 27 Maja (8 Czerwca) 1870 r.

Wincenty Mellerowicz, Patron.

N. D. 4319.

Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 609 zamieszkały, jako Obrońca Rudolfa i Adolfa braci Rosengart, wiadomo czyni i głasza, że na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 13 (25) Listopada 1869 r. i 22 Stycznia (3 Lutego) 1870 r. sprzedany będzie w drodze działów

Interes Spedycyjno-Komisowy i Węglowy
pod firmą M. Rosengart,

w Warszawie pod Nr. 1388*A*. egzystujący, w stanie, w jakim się dnia 19 (31) Grudnia 1869 roku znajdował, wraz z wszelkiemi remanentami, aktywami pewnemi, prawami wynikającemi z kontraktów i umów, a wzajemnie z wszelkiemi passywami i innemi ciężarami, szczegółowo opisany w inwentarzu na ten cel przez Włodzimierza Kretkowskiego Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej w dniu 14 (26) Marca 1870 r. sporządzonym.

Współwłaścicielami tego interesu są:

1. Rudolf i Adolf bracia Rosengart w Warszawie pod Nr. 1388*a*. zamieszkali.
2. Salomeja Rosengart, działająca w imieniu własnem, tudzież jako matka i główna opiekunka nieletnich: Michała, Cecylji i Leona rodzeństwa Rosengart w Warszawie pod Nr. 1364 zamieszkała.
3. Juljan Rosengart w Warszawie pod Nr. 1364 zamieszkały.
4. Tekla Rosengart panna doletnia w Warszawie pod Nr. 1364 również zamieszkała.

Przygotowawcze przysądzenie tego interesu po nastąpić mającem trzykrotnem w dnie niedzielne rozlepieniu tychże obwieszczeń, stosownie do przepisów prawa, odbędzie się przed Włodzimierzem Kretkowskim Rejentem w Warszawie pod Nr. 487 kancelarją swoją utrzymującym o godziniem 10 z rana w dniu 12 (24) Maja 1870 r.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkiem biegłych wykazanej, warunki zaś przejrzane być mogą w kancelarji powołanego Rejenta, tudzież u podpisanego Adwokata, którego zamieszkanie wyżej wskazane.

J. Teodor Wedeman.

Następnie po odbyciu przygotowawczego przysądzenia interesu spedycyjno komisowego i węglowego pod firmą M. Rosengart termin do ostatecznego przysądzenia wyznaczony został na dzień 8 (20) Czerwca 1870 r. godzinę 10 z rana który to termin odbędzie się przed W. Włodzimierzem Kretkowskim Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie pod Nr. 487 kancelarją swą utrzymującym.

Warszawa d. 29 Maja (10 Czerwca) 1870 r.

J. Teodor Wedeman.

N. D. 4318.

Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 609 zamieszkały, jako Obrońca Rudolfa i Adolfa braci Rozengart, wiadomo czyni i ogłasza, że na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, w dniu 13 (25) Listopada 1869 r. i 22 Stycznia (3 Lutego) 1870 r. sprzedaną będzie w drodze działów:

NIERUCHOMOŚĆ,

Nr. 1582 E 1 w Warszawie przy Alei Jerozolimskiej położona, składająca się z placu przeznaczonego na skład węgli oparkanionego galarowizną z czterech stron, na którym znajduje się domek drewniany pod deskami, dla Pisarza odbierającego i sprzedającego węgle; szczegółowo z rozległości opisanego w taksie przez biegłych Konstantego Sługockiego, Antoniego Holtorff i Zygmunta Rozpendowskiego na d. 9 (21) Stycznia 1870 r. sporządzonej.

Współwłaścicielami tej nieruchomości są:

1. Rudolf i Adolf bracia Rozengart w Warszawie pod Nr. 1388*A* zamieszkali.
2. Salomea Rosengart działając w imieniu własnem, oraz jako matka i główna opiekunka nieletnich: Michała, Cecylji i Leona rodzeństwa Rosengart w Warszawie pod N-rem 1364 zamieszkała.
3. Adolf Rosengart w Warszawie pod Nr. 1371 zamieszkały; jako przydany opiekun wyżej wyrażonych nieletnich.
4. Walenty Rosengarten, jako kurator nieletniego usamowolnionego Juljana Rosengart w Warszawie pod Nr. 472 zamieszkały.
5. Tekla Rosengart panna doletnia, w Warszawie pod Nr. 1364 zamieszkała.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1582*E/1*, druga publikacja a zarazem przygotowawcze przysądzenie odbędzie się w dniu 22 Kwietnia (4 Maja) 1870 r. o godzinie 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale IV przed W. Lewandowskim Asesorem delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 4,216, jako szacunku dobrowolnie przez Rudolfa Rosengart postąpionego.

J. Teodor Wedeman.

Następnie po odbyciu przygotowawczego przysądzenia nieruchomości N-mer 1582 E 1, w Warszawie położonej, termin do ostatecznego przysądzenia wyznaczony został na dzień 10 (22) Czerwca 1870 roku godzinę 5-tą z południa, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod N-rem 549 przed W-ym Lewandowskim Asesorem delegowanym.

Warszawa d. 29 Maja (10 Czerwca) 1870 r.

J. Teodor Wedeman.

N. D. 4331.

Z mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 15 (27) Stycznia 1870 r. na powództwo Franciszka Tyłowieckiego obywatela w Pradze pod Nr. 161/2 zamieszkałego, przeciwko Marjannie z Bombalskich Czerwińskiej wdowie, Józefowi Wincentemu, Albinie Franciszce i Leopoldowi Andrzejowi po dwa imiona mającym rodzeństwu Bombalskim, współwłaścicielom nieruchomości Nr. 3071 lit. J. w Warszawie za rogatką Jerozolimską położonej, tamże zamieszkałym, zapadłego; sprzedaną zostanie w drodze działów:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Jerozolimskiej pod Nr. 3071 lit. J. za rogatką Jerozolimską położona, z różnych zabudowań i gruntu łokci kwadr. 95729 składająca się, a to przed W. Bagniewskim Asesorem Trybunału Cywilnego do tej czynności delegowanym.

Przygotowawcze przysądzenie odbędzie się w dniu 9 (21) Czerwca 1870 r. o godzinie 10 z rana w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Wydz. III. w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 5,383 kop. $75^1/_2$, jako wartości taksą sądową przez biegłych ustanowionej.

Do licytacji złożyć trzeba vadium rs. 750.

Inne warunki i taksa przejrzane być mogą w Kancelarji W. Betlej Pisarza Trybunału Cywilnego Wydziału III. w Warszawie i u podpisanego Patrona w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 546 zamieszkałego.

Wawrzeniec Szabłowski, Patron.

N. D. 4302. Widomo czynię, iż prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble machoniowe, jesionowe, obrazy olejne i t. p. na targu publicznym w rynku starego miasta w Warszawie w dniu 2 (14) Czerwca r. b. o godzinie 10 z rana przez publiczną licytacją sprzedane będą.

Szymanowski, Komornik.

N. D. 4131. Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Bilety Lombardowe** wydane za N. 37,592 na rs. 13, N. 36,617 na rs. 10, przypadkowo zaginęły.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 18 Czerwca 1870 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia, zgłosił się i prawo posiadania onych w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie, duplikaty biletów wydane zostaną osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji. 2—3